

Velsignelsesritualer

Indhold (Liturgens del)

VELSIGNELSER AF PERSONER

Kap. I

En familie 1

Ægtepar 8

    På sølv-, guld- eller diamantbryllupsdagen 9

    Andre anledninger 9

Børn 10

Forlovede 12

En kvinde før eller efter en fødsel 18

    Før en fødsel 18

    Efter en fødsel 26

Ældre mennesker 35

    Velsignelsen 35

    I forbindelse med fejring af messen 44

    I forbindelse med kommunion uden for messen 47

    Kortere ritus 48

    Kort form (for velsignelse) 49

Kap. II

Syge 50

    Voksne 50

    Børn 58

Katekese og fælles bøn 61

    Indsættelse af kateketer 61

    Forsamling, som mødes til undervisning eller bøn 63

Hjælpeorganisationer 66

Pilgrimme 78

    Ved afrejsen 78

    Ved deres tilbagerejse 86

Rejsende 97

    Ved begyndelsen af en rejse 97

    Kortere ritual 108

Appendix

Trosundervisning 110

    Kateketer 110

    Børn 112

Ritual for velsignelse af en familie

Indledning

40. Kirken har i sin pastorale virksomhed altid holdt ægteskabet højt i ære. Dette livets og kærlighedens fællesskab, som blev grundlagt af Skaberen, er indstiftet af Kristus som et sakramente i Den Nye Pagt for at være et billede på hans mystiske og livgivende forening med Kirken. I dette fællesskab har familien sit ophav. Dér virkeliggør ægtefællerne deres kald og deres specielle opgave i Guds folk. Dér kan de leve i trofasthed mod nåden og vidne om troen og Kristi kærlighed for hinanden og for deres børn. I denne hjemmets kirke skal den kristne familie leve i kraft af sin sendelse ved for menneskene at forkynde Gudsrigets komme til verden og håbet om det evige liv.¹

41. For at gøre ægtefællerne og hele familien stadig bedre skikket til at udfylde denne opgave har Kirken indstiftet enkelte sakramentalier, som med forkyndelsen af Guds ord og med en særlig velsignelse kan berige familielivet. Det er sådanne velsignelsesritualer, som beskrives i dette kapitel.

42. Hver gang en kristen familie beder om en velsignelse, eller når pastorale hensyn tilsiger det, bør denne velsignelse gives til gavn for familiens trosliv. Fejringen må tilpasses forholdene.

43. Velsignelse af en familie kan også gives under fejringen af messen.

Ritual for velsignelse

44. Det ritual, som her fremlægges, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand, men da med de riter og bønner, der er opført for lægfolk.

45. Enkelte dele af disse ritualer kan vælges ud for at tilpasse fejringen stedets og familiens situation, men de vigtige elementer skal altid beholdes.

Indledende riter

46. Når familien er samlet, siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

---

¹ Jf. Vatikankoncil II, Dogmatisk konst. De Ecclesia, **Lumen Gentium**, nr. 11 og 35; Dekret om lægfolkets apostolat, **Apostolicam actuositatem** nr. 7 og 11; Pastoral konst. de Ecclesia in mundo huius temporis, **Gaudium et spes**, nr. 47-52.

47. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de tilstedeværende med ordene:

Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader
og fra vor Herre Jesus Kristus.

eller andre egnede ord, fortrinsvis fra Den Hellige skrift.

Alle svarer:

Og med din Ånd.

eller:

Lovet være Gud i evighed.

eller et andet egnet svar.

—

48. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende og siger:

Vor Herre Jesu Kristi nåde være med os alle.

Alle svarer:

Amen.

—

49. Den, som forestår velsignelsen, forbereder de tilstedeværende til at modtage velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Kære venner.

Ved ægteskabets sakramente

har familien modtaget Kristi nåde til nyt liv.

Som levende stene danner I Kirken og samfundet.

Ved denne andagt vil vi bede Herren velsigne jer alle,

så I med Guds nåde kan arbejde trofast sammen

og modigt bekende jeres tro under livets skiftende kår.

Måtte I ved Guds hjælp leve i Evangeliets ånd

og stå frem som Kristi vidner i verden.

Skriftlæsning

50. Derefter læser en af de tilstedeværende eller den, som forestår velsignelsen, en tekst fra Den Hellige Skrift blandt dem, som er opført nedenfor.

1 Kor 12,12-14 "Vi er et legeme".

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Første Brev til menigheden i Korinth.

Ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme,

sådan er det også med Kristus. For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke. Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

51. Eller:

Ef 4,1-6 "Bær over med hinanden i kærlighed".

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Brev til menigheden i Efesus.

Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd: ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb; én Herre, én tro, én dåb; én Gud og alles fader, som er over alle, gennem alle og i alle.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

52. Eller:

Rom 12,4-16 "Vær hinanden hengivne i broderkærlighed".

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Brev til menigheden i Rom.

For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer. Vi har forskellige nådegaver, alt efter den nåde, vi har fået: Den, der har profetisk gave, skal bruge den i overensstemmelse med troen; den, der har en tjeneste, skal passe sin tjeneste; den, der underviser, sin undervisning; den, der formaner, sin formaning; den, der giver, skal give rundhåndet. Den, der er forstander, skal være det med iver, og den, der øver barmhjertighed, skal gøre det glad og gerne.

Kærligheden skal være oprigtig. Afsky det onde, hold jer til det gode. Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse. Vær ikke tøvende i jeres iver, vær brændende i ånden, tjen Herren. Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønner. Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie. Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. Glæd jer med de glade, græd med de grædende. Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave, og stol ikke på jeres egen klogskab.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

1 Kor 12,31b-13,7 ”Alt kan kærligheden bære, og dens tro, dens håb og dens tålmod kender ingen grænse”.

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Første Brev til menigheden i Korinth.

Brødre og søstre, jeg vil også vise jer en langt bedre vej.

Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

53. Hvis det er ønskeligt, kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet salme.

Salme 128, 1-2.4-6a

R: Lykkelig hver den, der frygter Herren
og vandrer ad hans veje.

Hvad dine hænder frembringer, skal du selv nyde,
lykkelig er du, det skal gå dig vel.
Ja, sådan velsignes den mand,
der frygter Herren. **R**

Herren velsigne dig fra Zion,
så du ser Jerusalems lykke,
så længe du lever,
og så du får dine sønners sønner at se. **R**

54. Den, som forestår velsignelsen, kan derefter holde en kort tale, forklare skriftlæsningen og tolke meningen med denne fejring for tilhørerne.

Forbønner

55. Fælles bøn følger. Af de forbønner, der er opført nedenfor, kan den, som forestår velsignelsen, vælge dem, som synes bedst egnede. Man kan også tilføje andre, som tager hensyn til situationen eller til specielle forhold i familien.

P: Kristus, Herren, Faderens evige Ord, som var hos Faderen fra evighed, valgte selv at tilhøre en familie, mens han levede på jorden. Således står familien under hans velsignelse. Lad os sammen bede om, at han nådig vil tage denne familie under sin beskyttelse.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: Herre, Jesus Kristus, lyd dig mod Maria og Josef helligede du livet i hjemmet. Helliggør denne familie ved dit nærvær.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: Du var fyldt af nidkærhed for din Faders hus. Måtte alle slægter ære dig.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: Du har givet din hellige familie som et forbillede på bøn, kærlighed og lydighed mod Faderens vilje. Helliggør dette hus med din nåde, og fyld det med dine gaver.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: Du elskede dine slægtninge og var selv elsket af dem. Bevar vore familier i fred og gensidig kærlighed.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: I Kana i Galilæa glædede du en nystiftet familie med dit første under, da du gjorde vand til vin. Vi beder dig lette denne families bekymringer og vende deres sorg til glæde.

A: Herre, bevar os i din fred.

F: Af omsorg for familiens enhed har du sagt: ”Hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille”. Bevar disse ægtefæller forenet i din kærligheds bånd.

A: Herre, bevar os i din fred.

56. Efter forbønnerne kan man bede Herrens bøn:

Lad os bede den bøn, som Herren har lært os at bede, og som Guds børn med frimodighed sige:

Alle:

Fader vor, du som er i himlen...

Velsignelsen

57. Den, som forestår ceremonien, fremsiger derefter velsignelsen over familiens medlemmer – hvis han er præst eller diakon med hænderne udstrakt ellers med samlede hænder:

Almægtige Gud, vor Fader,
du har skabt os og genrejst os ved din barmhjertighed.
Efter din vilje er familien, som stiftes ved ægteskabets pagt, et sakramente. Vi beder dig, udøds din rige velsignelse + over denne familie, der er samlet i dit navn. Lad dem, som er forenet i kærlighed, være brændende i ånden og udholdende i bønner, have

omsorg for hinanden, bære hinandens byrder og ved ord og eksempel vidne om deres tro.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

58. Eller:

Herre, vi velsigner dig, som ville, at din Søn, da han blev menneske, skulle tilhøre en familie, så han måtte dele sorger og glæder i det hjem, hvor han voksede op. Vi bønfaller dig, Herre, for denne familie: Værn og vogt den, glæd den med fremgang, velsign + den med enighed, så den, styrket med din nåde, som en hjemmets kirke kan vidne om din herlighed i verden.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

59. Her kan de, som er til stede, bestænkes med vievand.

Afsluttende ritus

60. Den, som forestår velsignelsen, afslutter ritualet med følgende ord:

Herren Jesus, som boede sammen med sin familie i Nazaret, være altid med jer, værne jer mod alt ondt og give jer ét hjerte og ét sind i Kristus.

A: Amen.

Fejringen kan afsluttes med en salme.

Ritual for velsignelse af ægtepar

Indledning

90. På de vigtigste årsgange for bryllup, som f.eks. sølvbryllup, guldbryllup, diamantbryllup, kan erindringen om meddelelsen af ægteskabets sakramente fejres ved en egen messe med de bønner, som er anført i Missale Romanum.²

91. Velsignelsen af ægteparret kan gives under eller uden for messen efter det ritual, som er anført i nr. 132-134.

92. Foruden på årsgange for bryllup kan ægtepar også bede om velsignelse ved særlige anledninger, som f.eks. en retræte eller en pilgrimsfærd. Hvis flere ægtepar skal velsignes samtidig, fremsiges bønner og den afsluttende velsignelse i flertal.

93. Enkelte dele af dette ritual kan vælges ud for at tilpasse fejringen stedets og familiens situation, men de vigtigste elementer skal altid beholdes.

Ritual for velsignelse

132. Den, som forestår velsignelsen, siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte Himlen og Jorden.

133. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift, f.eks.:

Mark 10.8-9.:

Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.

Eller:

Joh 15,9b.10a.11b:

Bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen.

134. Den, som forestår velsignelsen, vælger den bønnesformular, som svarer til situationen og fremsiger den velsignelse, som passer, hvis han er præst eller diakon med løftede hænder, ellers med samlede hænder.

---

² Jf. Missale Romanum, Ritualer, For brud og brudgom, årsgange for bryllup.

a) På sølvbryllupsdagen, guldbryllupsdagen eller diamantbryllupsdagen:

P: Vi lovpriser dig, Gud,
og velsigner dig, alle tings skaber.
I begyndelsen skabte du mand og kvinde,
for at de skulle bygge et liv
i fællesskab og gensidig kærlighed.
Vi takker dig, fordi du har velsignet N. og N.s ægteskab,
et billede på Kristi forening med Kirken.
Se i nåde til dem i dag,
du, som har givet dem at holde sammen i sorg og glæde.
Forny deres bryllupspagt, styrk deres kærlighed
og bevar fredens bånd mellem dem,
så de altid (sammen med deres børn)
kan glæde sig over din velsignelse.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

b) Ved andre anledninger:

P: Almægtige Gud,
du gav ægteskabets pagt så høj en værdighed,
at det står som et tegn på Kristi, din Søns forening med Kirken,
et sakramente, som ægtefællerne giver hinanden.
Se i nåde til N. og N., som er forenet i ægteskab.
De påkalder din hjælp
og beder om Jomfru Marias forbøn.
Giv, at de må vise hinanden kærlighed i medgang og modgang,
hjælpe hinanden til at ”bevare åndens enhed i fredens bånd”.
Herre, lad dem erfare,
at du støtter dem i tunge stunder og står hos dem i trængsler.
Fyld dem med den glæde, som kommer fra dig,
du, som selv er glædens kilde. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Ritual for velsignelse af børn

Indledning

135. Der kan forekomme mange pastorale anledninger, hvor man beder for børn, som allerede er døbt, f.eks. når forældre beder præsten velsigne børnene under børnefester, når skoleåret begynder og lignende. Denne ceremoni kan tilpasses situationen.

136. Det ritual, som her fremlægges, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand, særlig af en kateket eller en anden person, som har ansvar for børneopdragelse, men da med de riter og bønner, der er opført for lægfolk.

137. Enkelte dele af dette ritual kan vælges ud for at tilpasse fejringen familiens og børnenes situation, men de vigtigste elementer skal altid beholdes.

138. Dersom flere børn skal velsignes, må den, som forestår velsignelsen, fremsige velsignelsen i flertal.

C. Kortere ritual

170. Liturgen siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han som skabte himmel og jord.

171. Her kan læses en tekst fra Den hellige Skrift, f.eks.:

Mark 10,14b

”Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres.”

Eller:

Matt 18,3:

”Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.”

Eller:

Matt 18,5:

Den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig.

Eller:

1 Kor. 14,20:

Brødre, vær ikke børn i klogskab! I ondskab skal I være små, men voksne i klogskab.

172. Derefter fremsiger liturgen den velsignelse, som passer – hvis han er præst eller diakon med hænderne over barnet, ellers med samlede hænder:

a) For et barn, som er døbt

P: Herre Jesus Kristus,
din kærlighed til børnene er så stor, at du har givet dem en særlig værdighed, da du sagde:
”De, som tager imod børnene, tager imod mig.”
Hør vore bønner for dette barn
og tag vare på ham/hende, som du har skænket dåbens nåde,
så han/hun som voksen selvstændigt kan bekende
sin tro på dig, elske dig af hele sit hjerte
og stå fast i håbet om dit rige.
Du som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen

b) Velsignelse af et udøbt barn

P: Gud, almægtige Fader.
Du er kilden til al velsignelse
og de små værgeløses vogter.
Med børn velsigner du ægteskabet
og fylder det med glæde.
Se i nåde til dette barn og tag det ind i din hjord,
ved genfødslen af vand og Helligånd.
Lad det ved at modtage dåbens gave blive arving til dit rige,
så det sammen med os kan velsigne dig i din Kirke.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen

Kort formular

173. Om det ønskes, kan præsten eller diakonen bruge følgende korte formular for velsignelsen:

P: Herren Jesus, som elsker børnene,
velsigne dig, N, + og bevare dig i sin kærlighed.

A: Amen.

Ritual for velsignelse af forlovede

Indledning

195. Det kan være en vigtig apostolisk opgave for kristne ægtepar at hjælpe unge mennesker, som forbereder sig til ægteskab.

Da kristne menneskers forlovelse er en stor begivenhed for de to familier, bør den fejres med en fælles bøn om, at det, som lykkeligt er begyndt, også må fuldendes lykkeligt. Fejringen må tilpasses den aktuelle situation.

196. Når forlovelsen fejres privat af de to familier, kan en af forældrene godt lede ritualet for velsignelsen. Hvis derimod en præst eller diakon er til stede, passer det bedre, at han tager ledelsen. Det må bare være klart for alle tilstedeværende, at der ikke fejres et bryllup.

197. Dette ritual kan bruges af forældre, af en præst, en diakon eller en lægmand. De vigtigste elementer og ritualets struktur må beholdes, men de enkelte dele kan tilpasses forholdene.

198. Dette ritual kan også bruges, når forlovelsen allerede er indgået, og de forlovede mødes til kateketisk forberedelse, før ægteskabet indgås. Det må imidlertid ikke bruges i forbindelse med fejring af messen.

RITUAL FOR VELSIGNELSEN

Indledende riter

199. Når familien er samlet siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

200. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de tilstedeværende med ordene:

Nåde være med jer og fred fra Jesus Kristus, vor Herre,
som elskede os og hengav sig selv for os.

eller andre egnede ord fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

eller med et andet egnet udtryk.

—

201. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende med ordene:

Lad os prise Jesus Kristus, vor Herre,
som har elsket os og hengav sig selv for os.

Alle svarer:

Amen.

---

202. Den, som forestår velsignelsen, kan her forklare betydningen af denne velsignelse med følgende eller lignende ord:

Vi ved, at Guds nåde er nødvendig for alle mennesker og til enhver tid; men de, som forbereder sig til at stifte familie, behøver i særlig grad denne nåde. Lad os derfor påkalde Guds velsignelse over disse to og bede om, at de må vokse i gensidig agtelse, elske hinanden stadig mere oprigtigt og i fælles bøn forberede sig til fejringen af det hellige ægteskab.

Skriftlæsning

203. Derefter læser en af de tilstedeværende en tekst fra Den Hellige Skrift.

Joh 15,9-12 "Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer."
Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Jesus sagde til sine disciple: "Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen. Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer."

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

204. Eller:

1 Kor 13,4-13 "Kærligheden tror alt, håber alt, tåler alt."

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Brev til menigheden i Korinth.

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevise forgå. Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige. Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.

Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

205. Eller:

Hos 2,19-23 Jeg forlover mig med dig i troskab.

Hør, hvad der står skrevet hos profeten Hoseas.

Så siger Herren til Sion:

Jeg forlover mig med dig for evigt;
jeg forlover mig med dig
i ret og retfærdighed,
i godhed og barmhjertighed.

Jeg forlover mig med dig i troskab,
og du skal kende Herren.

På den dag
vil jeg svare, siger Herren;
jeg vil svare himlen,
og den skal svare jorden.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Fil 2,1-5 ”Vær et i sjæl og sind!”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Brev til menigheden i Filippa.

Brødre: Hvis da trøst i Kristus betyder noget, hvis kærlig opmuntning, hvis Åndens fællesskab, hvis inderlig medfølelse betyder noget, så gør min glæde fuldstændig ved at have det samme sind, ved at have den samme kærlighed, med én sjæl og ét sind. Gør intet af selviskhed og heller ikke af indbildskhed, men sæt i ydmyghed de andre højere end jer selv. Tænk ikke hver især på jeres eget, men tænk alle også på de andres vel. I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

206. Man kan her fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.
Salme 145,8-9.10 og 15.17-18.

R: Herren er god mod alle.

Herren er nådig og barmhjertig,
sen til vrede og rig på troskab.
Herren er god mod alle,
hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger. **R**

Alle dine skabninger, Herre, takker dig,
dine fromme priser dig.
Alles øjne er rettet mod dig,
og du giver dem deres føde i rette tid. **R**

Herren er retfærdig på alle sine veje,
han er trofast i alle sine gerninger.
Herren er nær ved alle, der råber til ham,
alle der råber til ham i oprigtighed. **R**

207. I en kort tale forklarer den, som forestår velsignelsen, teksten for de tilstedeværende, så de med troens hjælp kan forstå meningen med denne fejring og er i stand til at skelne den klart fra bryllupsfejringen.

Forbønner

208. Fælles bøn følger. Af de forbønner, som er opført nedenfor, kan man vælge dem, som synes mest egnede, eller tilføje andre, som forholdene måtte tilsige.

P: Lad os tillidsfuldt bede til Gud, vor Fader, som har elsket menneskene så højt, at han har gjort dem til sine børn i Kristus og til vidner om sin kærlighed.

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Du, som vil, at dine børn som Kristi brødre og søstre, skal kendes på deres indbyrdes kærlighed,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Du, som vil, at mennesker skal finde deres glæde ved at elske dig og deres brødre og søstre,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Gud, du har plantet din kærlighed i menneskene, så de kan finde lykken ved at besvare den,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Du, som forener mand og kvinde i gensidig kærlighed og velsigner den familie, de stifter,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Du, som har gjort din Søns hengivelse i påskeofferet og hans kærlighed til Kirken til et forbillede for ægtefællernes hengivenhed til hinanden,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

F: Du, som kalder N. og N. til kærlighedens fuldkomne forening, som gør den kristne familie til ét hjerte og én ånd,

A: Giv os din evige kærlighed, Herre.

Efter forbønnerne kan den, som forestår velsignelsen, opfordre til at bede Herrens bøn:

På Herrens bud og vejledet af hans hellige ord vover vi at sige:

A: Fader vor, du som er i himmelen...

209. Før velsignelsen kan de, som indgår forlovelsen, i overensstemmelse med stedets skik, give et synligt tegn på deres løfte, f.eks. ved at undertegne et dokument, eller ved at overrække hinanden ringe eller andre gaver.

210. Ringe eller andre forlovelsesgaver kan velsignes med følgende formular:

Bevar de gaver, I har givet hinanden. Lad dem være en påmindelse om jeres forlovelse og et tegn på den kærlighed, I skal virkeliggøre i ægteskabet.

A: Amen.

Velsignelsen

211. Derefter fremsiger den, som forestår ceremonien, velsignelsen, - med samlede hænder eller, dersom han er præst eller diakon, med udstrakte hænder:

Vi lovpriser dig, Herre, som i dit kærlige forsyn har kaldt og ledet disse dine børn, N. og N., til at elske hinanden. Vi beder dig: Styrk deres hjerter, så de kan bevare troen, være dig til behag i alle ting, og må finde lykken i ægteskabets sakramente. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

212. Eller, hvis den, som forestår velsignelsen, er en præst eller diakon:

Herre, vor Gud, al kærligheds kilde, ved dit forsyn har N. og N. mødt hinanden. Lad dem, som nu forbereder sig til ægteskab og beder om din nåde, styrkes med din velsignelse + og vokse i gensidig agtelse og kærlighed. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Ritualets afslutning

213. Den, som forestår velsignelsen, afslutter ritualet med disse ord:

Måtte kærlighedens og fredens Gud tage bolig i jer, lede jeres skridt og befæste jeres hjerter i sin kærlighed.

A: Amen.

214. Det anbefales, at fejringen afsluttes med en egnet salme.

Ritual for velsignelse af en kvinde før eller efter en fødsel

Indledning

215. Velsignelse af en kvinde før fødslen kan gives i hjemmet eller – hvis det gælder flere kvinder – på et sygehus. I sidste tilfælde fremsiges bønnerne i flertal.

216. Den velsignelse af en kvinde efter en fødsel, som er angivet her, gælder kun for en moder, som ikke har kunnet være tilstede ved barnets dåb. Den gives derfor individuelt.

217. De ritualer, som her fremlægges, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand. Man kan tilpasse fejringen efter skik og brug på stedet, men de vigtigste elementer og ritualets struktur skal beholdes.

218. I specielle situationer kan præsten eller diakonen bruge de korte bønsformularer, som er opført efter de kortere ritualer i nr. 235 og nr. 257.

Velsignelse af en mor før en fødsel

219. Den, som forestår velsignelsen, siger:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle:

Amen.

220. Den, som forestår velsignelsen, hvis han er præst eller diakon, fortsætter:

Vor Herre Jesus Kristus, som blev menneske i Jomfru Marias skød, være med jer.

Alle:

Og med din Ånd.

221. Dersom den, der forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han moderen og de øvrige tilstedeværende og siger:

Lad os lovprise Herren Jesus, som blev menneske i Jomfru Marias skød.

Alle:

Lovet være Gud i evighed.

222. Den, som forestår velsignelsen, kan her med nogle ord forklare betydningen af denne fejring:

Gud er Herre over alt liv. Han kender hver af os, leder og bevarer os ved sit forsyn. Når nyt liv fødes i en kristen familie, ser I også

med tro frem til den guddommelige livets gave, som dette barn vil modtage i dåbens sakramente. Dette vil vi udtrykke i velsignelsen af den vordende mor. Vi beder om, at hun må se frem til fødslen med tro og håb, og at hun allerede nu må have en mors kærlighed til det barn, hun bærer.

Skriftlæsning

223. Derefter læser en af de tilstedeværende en tekst fra Den Hellige Skrift.

Luk. 1,39-45: ”For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd:”
Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

I de dage brød Maria op og skyndte sig til en by i Judæas bjergland; hun gik ind i Zakarias' hus og hilste Elisabeth. Da Elisabeth hørte Marias hilsen, sprang barnet i hendes liv, og hun blev fyldt med Helligånden og råbte med høj røst: ”Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt! Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig? For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd. Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

224. Eller:

Luk 1, 26-38: ”Se du skal blive med barn og føde en søn”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!«

Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: ”Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal

blive stor og kaldes den Højstes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige." Maria sagde til englen: "Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand." Englen svarede hende: "Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægting Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud." Da sagde Maria: Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!" Så forlod englen hende.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 2,1-14: "Maria fødte sin søn"

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe." Og

med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

225. Her kan læses en responsoriesalme eller en anden egnet salme.

Salme 33,12.18, 20-21.22

R: Herrens godhed fylder jorden.

Lykkeligt det folk, der har Herren til Gud,
det folk, han udvalgte sig til ejendom.
Men Herrens øjne hviler på dem, der frygter ham,
og som venter på hans godhed. **R**

Vi længes efter Herren,
han er vor hjælp og vort skjold.
Ham glæder vort hjerte sig over,
vi stoler på hans hellige navn.
Lad din godhed komme over os, Herre,
for vi venter på dig. **R**

226. Her giver den, som forestår velsignelsen, en kort tolkning af den tekst, man netop har hørt, så de kan forstå meningen med fejringen.

Forbønner

227. Af de forbønner, som er opført nedenfor, kan man vælge dem, som synes egnet, eller tilføje andre, som forholdene måtte tilsige:

P: Da Guds Søn blev menneske i Jomfru Marias skød, åbenbarede han Guds barmhjertighed og kærlighed i verden. Lad os love og prise Ham.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

F: Du ville fødes af en kvinde for at gøre os til Guds børn.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

F: Du velsignede hende, der bar dig i sit skød og ammede dig ved sit bryst.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

F: Ved den salige Jomfru Maria, velsignet blandt kvinder, helligede du alle mødre.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

F: Da du hang på korset gjorde du Maria, din egen mor, til mor for din Kirke.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

F: Ved mødres frugtbarhed glæder du din Kirke med stadig nye børn.

A: Velsignet være du i evighed, Herre.

Efter forbønnerne kan den, der forestår velsignelsen, opfordre til at bede Herrens bøn.

Lad os bede, sådan som vor Herre Jesus Kristus har lært os:

A: Fader vor, du som er i himlen...

Velsignelse

228. Derefter fremsiger den, som forestår velsignelsen – hvis han er præst eller diakon med hænderne udstrakt over kvinden – eller med samlede hænder:

Herre, vor Gud, menneskeslægtens skaber,
din søn lod sig føde af Jomfru Maria ved Helligåndens kraft.

Således skulle han frelse og genløse menneskene
ved at betale arvesyndens gæld.

Velsign **+** denne din tjenerinde
og tag nådig imod hendes bøn.

Hun beder dig ydmygt for det barn, hun skal føde,
at det må være velskabt og sundt.

Giv hende en god fødsel.

Lad det barn, hun føder, blive optaget blandt de troende,
tjene dig i alt og vinde det evige liv.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Ritualets afslutning

230. Hvis den, der forestår velsignelsen, er præst eller diakon, afslutter han ritualet, idet han vender sig mod moderen og siger:

P: Måtte Gud, som er kilde til alt liv beskytte dig i sin barmhjertighed.

A: Amen.

P: Måtte han grundfæste din tro, styrke dit håb og lade din kærlighed vokse fra dag til dag.

A: Amen.

P: Måtte han, når den tid kommer, at du skal føde, høre din bøn og bistå dig med sin nåde.

A: Amen.

Til slut velsigner han alle, som er tilstede:

P: Den almægtige Gud, Fader, Søn + og Helligånd, velsigne også alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

231. Hvis den, som leder gudstjenesten ikke er præst eller diakon, bruges følgende velsignelse:

Gud, som gennem Jomfru Maria
har skænket glæde til verden ved sin søns fødsel,
velsigne og bevare os.

A: Amen.

Kortere ritual

232. Den, som forestår velsignelsen, siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte himmel og jord.

233. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift, f.eks.:

Es. 44,3: Jeg øser vand på den tørstende jord og lader bække risle over det tørre. Min Ånd vil jeg udøse over din efterslægt.

Hør, hvad der står skrevet hos profeten Esajas.

For jeg udgyder vand over den tørstige jord,
strømme af vand over det tørre land;
jeg udgyder min ånd over dit afkom
og min velsignelse over dine efterkommere.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 1,41-42a:

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Da Elisabeth hørte Marias hilsen, sprang barnet i hendes liv, og hun blev fyldt med Helligånden og råbte med høj røst: ”Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt!”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

234. Derefter fremsiger den, som forestår velsignelsen, - hvis han er præst eller diakon med hænderne udstrakt over kvinden – ellers med samlede hænder:

Herre, vor Gud, menneskeslægtens skaber,
din søn lod sig føde af Jomfru Maria ved Helligåndens kraft.
Således skulle han frelse og genløse menneskene

ved at betale arvesyndens gæld.
Velsign + denne din tjenerinde
og tag nådig imod hendes bøn.
Hun beder dig ydmygt for det barn, hun skal føde,
at det må være velskabt og sundt.
Giv hende en god fødsel.
Lad det barn, hun føder, blive optaget blandt de troende,
tjene dig i alt og vinde det evige liv.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

235. Præsten eller diakonen kan også bruge følgende korte formular for velsignelsen:

Måtte Gud, som gennem Jomfru Maria
har skænket glæde til verden ved sin søns fødsel,
fylde dit hjerte med hellig glæde,
velsigne dig + og bevare dig frisk og sund
sammen med dit barn.
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

A: Amen.

Hvis den, som leder gudstjenesten, ikke er præst eller diakon, bruges følgende velsignelse:

Gud, som gennem Jomfru Maria
har skænket glæde til verden ved sin søns fødsel,
velsigne og bevare os.

A: Amen.

Velsignelse af en mor efter en fødsel

236. Velsignelsen af en mor efter en barnedåb findes allerede i Ritual for barnedåb:

Gennem sin Søn, født af Jomfru Maria, fylder den almægtige Gud alle kristne mødre med glæde, fordi han lader håbet om det evige liv lyse over deres børn. Han velsigne + denne mor, som nu takker Gud for sit barn, og lade dem altid sammen takke og love Gud, i Kristus, vor Herre.

A: Amen.

237. Dersom moderen ikke kunne være tilstede ved sit barns dåb, kan den velsignelse, som hører til selve ritualet, gentages ved en speciel fejring, hvor moderen og de tilstedeværende opfordres til at takke Gud for den gave, hun har modtaget.

Indledende riter

238. Når alle er samlet, siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

239. Dersom den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han moderen og de øvrige tilstedeværende og siger:

Kristus, Guds Søn, som for vor frelses skyld lod sig føde af hende, som var jomfru og mor, være med jer alle.

eller andre egnede ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din Ånd.

eller med et andet egnet udtryk

—

240. Dersom den, der forestår velsignelse, er lægmand, hilser han moderen og de øvrige tilstedeværende og siger:

Lad os lovprise Herren Jesus, som for vor skyld lod sig føde af hende, som var jomfru og mor.

Alle svarer:

Lovet være Gud i evighed.

eller:

Amen.

—

241. Derefter orienterer den, som forestår velsignelsen, moderen og de andre tilstedeværende om den velsignelse, hun skal modtage. Han bruger følgende eller lignende ord:

Det barn, du har født, er med glæde blevet optaget i den kristne menighed. Måtte du, i bevidstheden om gaven, du har modtaget, og om tjenesten, som er betroet dig i Kirken, lovprise Herren sammen med Jomfru Maria, Guds mor. Vi forener os med dig i glæde og taknemlighed og påkalder Guds velsignelse over dig.

Skriftlæsning

242. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift.

1 Sam 1,20-28 "Herren har hørt min bøn."

Hør, hvad der står skrevet i Første Samuelsbog

Hanna blev gravid og fødte en søn, før året var omme, og hun kaldte ham Samuel. "For jeg har bedt Herren om ham," sagde hun.

Da Elkana med hele sin husstand drog op for at bringe det årlige slagtoffer og sit løfteoffer til Herren, gik Hanna ikke med, for hun sagde til sin mand: "Når drengen er vænnet fra, vil jeg bringe ham derhen. Så kan vi se Herrens ansigt, og han skal blive der altid." Hendes mand Elkana sagde til hende: "Gør, som du synes; bliv her, indtil du har vænnet ham fra. Måtte Herren holde sit løfte!" Så blev hun hjemme og ammede sin søn, til han var vænnet fra. Da hun havde vænnet ham fra, tog hun ham med op til Herrens tempel i Shilo tillige med en treårig tyr, en efa mel og en krukke vin; drengen var endnu lille. De slagtede tyren og førte drengen hen til Eli, og Hanna sagde: "Hør mig, herre! Så sandt du lever, herre: Jeg er den kvinde, der stod her hos dig og bad til Herren. Jeg bad om denne dreng, og Herren gav mig, hvad jeg bad ham om. Nu overgiver jeg ham til Herren; hele sit liv skal han tilhøre Herren." Og de tilbad Herren der.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

243. Eller:

1 Sam 2,1-10 Hannas bøn.

Hør, hvad der står skrevet i Første Samuelsbog.

Og Hanna bad og sagde:

Mit hjerte fryder sig over Herren,

Herren har løftet mit horn.

Jeg spærrer munden op imod mine fjender,

for jeg glæder mig over din frelse.

Ingen er hellig som Herren,

der er ingen uden dig,

ingen klippe som vor Gud.

Hold op med jeres store ord,

fræk tale må ikke udgå af jeres mund,

for Herren er en Gud, der ved alt,

af ham prøves hver en gerning.

Heltenes bue brækkes,

men de segnefærdige væbner sig med styrke.

Mætte lader sig fæste for brød,

men sultne behøver det ikke.

Den ufrugtbare føder syv børn,

men den med de mange børn sygner hen.

Herren dræber, og han gør levende,

han sender ned i dødsriget, og han henter op derfra;

Herren gør fattig, og han gør rig,

han ydmyger, og han ophøjer.

Fra støvet rejser han de svage,

fra skarnet løfter han de fattige,

han sætter dem blandt fyrster

og giver dem hæderspladsen.

For jordens søjler tilhører Herren,

han satte jorden på dem.

Han værner sine fromme, hvor de går,

men ugudelige omkommer i mørket,

for ingen sejrer ved egen kraft.

Herrens modstandere forfærdes,
den Højeste tordner i himlen.
Måtte Herren dømme den vide jord,
måtte han give sin konge styrke,
løfte sin salvedes horn.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 1,67-79 "Lovet være Herren."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Johannes' far Zakarias, blev fyldt med Helligånden og profetere-
de:

Lovet være Herren, Israels Gud,
for han har besøgt og forløst sit folk.
Han har oprejst os frelsens horn
i sin tjener Davids hus,
sådan som han fra gammel tid har forkyndt
ved sine hellige profeters mund:
at frelse os fra vore fjender
og fra alle dem, som hader os,
at vise barmhjertighed mod vore fædre
og huske på sin hellige pagt,
den ed, han tilsvor vor fader Abraham:
at fri os fra vore fjenders hånd
og give os at tjene ham uden frygt
i fromhed og retfærdighed
for hans åsyn alle vore dage.
Og du, mit barn, skal kaldes den Højestes profet,
for du skal gå foran Herren og bane hans veje
og lære hans folk at kende frelsen
i deres synders forladelse,
takket være vor Guds inderlige barmhjertighed,

hvormed solopgangen fra det høje vil besøge os
for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge,
og lede vore fødder ind på fredens vej.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

244. Man kan fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet salme.

Sal 128,1-2.3.4-6a

R: Dine børn er som oliekviste.

Lykkelig hver den, der frygter Herren
og vandrer ad hans veje.
Hvad dine hænder frembringer, skal du selv nyde,
lykkelig er du, det skal gå dig vel. **R**

Som en frugtbar vinstok
er din hustru i dit hus.
Som nyplantede oliventræer
sidder dine sønner omkring dit bord. **R**

Ja, sådan velsignes den mand,
der frygter Herren.
Herren velsigne dig fra Zion,
så du ser Jerusalems lykke,
så længe du lever,
og så du får dine sønners sønner at se. **R**

245. Her giver den, som forestår velsignelsen en kort tolkning af den tekst, man netop har hørt, for at alle skal takke Gud for hans gave, og den enkelte blive sig sit ansvar bevidst for barnets kristne opdragelse.

Takkebøn

246. Fælles takkebøn følger. Blandt de bønner, som er opført nedenfor, kan man vælge dem, man finder bedst egnet, eller man kan tilføje andre, som tager hensyn til kvindens specielle situation.

P: Lad os takke Herren for det nye liv, som er spiret frem i denne slægt.

A: Vi takker dig, Herre.

P: For barnet, som du har skænket denne familie.

A: Vi takker dig, Herre.

P: For legemets sundhed, som du har givet både mor og barn.

A: Vi takker dig, Herre.

P: For dåbens sakramente, hvor du gjorde det til Helligåndens tempel.

A: Vi takker dig, Herre.

P: For alle dine velgerninger, som du, vor Fader, skænker os i rigt mål.

A: Vi takker dig, Herre.

Velsignelsen

248. Den, som forestår ceremonien, fremsiger velsignelsen, - hvis han er præst eller diakon med løftede hænder, ellers med samlede hænder:

Barmhjertige Gud, menneskelivets skaber og værn, du har skænket denne kvinde glæden ved at være mor; tag imod vor lovprisning og lyt i nåde til vore bønner. Værn mor og barn mod alt ondt, følg dem gennem livet, og når deres tid kommer, tag dem ind til glæden i dit rige.

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

A: Amen.

249. Eller:

Almægtige Gud, al velsignelse kommer fra dig. Til dig stiger vor taknemlighed og lovprisning. Styrk denne mor med din velsignelse. Giv hende at takke dig med mund og hjerte, og bevar altid mor og barn under din beskyttelse. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

251. Eller efter opfordringen: ”Tag imod velsignelsen”, eller en anden opfordring, siger han med udstrakte hænder:

P: Gud, alt livs kilde og ophav, værne dig i sin godhed.

A: Amen.

P: Han grundfæste din tro, styrke dit håb, og øge dag for dag din kærlighed.

A: Amen.

P: Han bevare dit barn, så det kan glæde sig over sundhed på krop og sjæl og vokse i alder og visdom.

A: Amen.

Til slut velsigner han alle, som er tilstede:

Den almægtige Gud, Fader, Søn + og Helligånd, velsigne også alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

---

252. Hvis den, der forestår ceremonien, er lægmand, påkalder han Herrens velsignelse over moderen og over alle, som er til stede, idet han betegner sig med korsets tegn og siger:

Den almægtige Gud Faders barmhjertighed, Hans enbårne Søns, Jesu Kristi fred og Helligåndens nåde og trøst værne jeres liv, så I vandrer i troens lys og kan opnå de goder, som er os lovet. Den almægtige Gud, Faderen og Sønnen og Helligånden, velsigne os alle.

A: Amen.

---

253. Det anbefales, at fejringen afsluttes med en egnet salme.

Kortere ritual

254. Den, som forestår velsignelsen, siger:

Herrens navn være lovet.

Alle svarer:

Fra nu af og til evig tid.

255. Derefter læses en tekst fra den Hellige skrift, f.eks.:

1 Sam 1,27:

Jeg bad om denne dreng, og Herren gav mig, hvad jeg bad ham om.

Eller:

Luk 1,68-69:

Lovet være Herren, Israels Gud,
for han har besøgt og forløst sit folk.
Han har oprejst os frelsens horn
i sin tjener Davids hus.

Eller:

1 Thess 5,18:

Sig tak under alle forhold; for dette er Guds vilje med jer i Kristus Jesus.

256. Den, der forestår ceremonien, fremsiger velsignelsen, - hvis han er præst eller diakon med udstrakte hænder, ellers med samlede hænder:

Almægtige Gud, al velsignelse kommer fra dig. Til dig stiger vor taknemlige lovprisning. Styrk denne mor med din velsignelse. Giv hende at takke dig med mund og hjerte, og bevar altid mor og barn under din beskyttelse. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

—

Kort formular

257. Hvis det ønskes, kan præsten eller diakonen bruge følgende korte formular for velsignelsen:

Herren, den almægtige Gud, som skænkede verden glæden, da han lod sin Søn fødes i tiden, han velsigne + dig, så du altid kan glæde dig i ham over det barn, du har fået.

A: Amen.

Eller velsignelsen i nr. 236.

Ritual for velsignelse af ældre mennesker

Indledning

258. Ældre mennesker, som bor hjemme eller sammen på et plejehjem, behøver hjælp, så de til trods for svigtende kræfter kan føle sig accepteret i familien og i menigheden. Hensigten med denne velsignelse er at give de gamle et bevis på respekt og godhed, mens vi sammen med dem takker Herren for hans velgerninger og for det gode, som de ved hans hjælp har fået lov at gøre.

259. Det ritual, som her fremlægges, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand. Strukturen og de vigtigste elementer må beholdes, men fejringen kan tilpasses de enkelte situationer.

260. Velsignelsen af ældre kan ske under messen, efter prædikenen eller ved messens afslutning, eller når kommunionen bringes til hjemmeboende ældre. I så fald bruger man kun nogle udvalgte elementer, som angivet nedenfor (nr. 277-285).

Hvis den, som bringer kommunionen, er akolyt eller en anden lægmand med myndighed til at uddele kommunionen, bruges de riter og bønner, som er angivet for lægfolk.

261. Hvis blot nogle få ældre skal velsignes, kan man i forbindelse med en anden velsignelse bruge den korte formular, som står opført ved slutningen af disse ritualer (nr. 289).

A. Ritual for velsignelsen

Indledende riter

262. Når familien eller menigheden er samlet, siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

263. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de gamle og de øvrige tilstedeværende og siger:

Vor Herre Jesu Kristi nåde, Guds kærlighed og Helligåndens samfund være med jer alle.

Eller andre egnede ord, fortrinsvis taget fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet udtryk.

—

264. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de gamle og alle tilstedeværende og siger:

Brødre og søstre, lad os lovprise Herren Jesus, som den salige Simeon tog i sine arme, dengang oldingen fik lov at holde det barn, som var hans konge.

Alle svarer:

Lovet være Gud i evighed.

Eller:

Amen.

---

265. Den, som forestår velsignelsen, forbereder de gamle og alle de tilstedeværende til at modtage velsignelsen. Han bruger følgende eller lignende ord:

Alderdommens tid er en gave fra Gud, som vi bør modtage med taknemligt sind. Disse vore trosfæller, som har nået en fremskredne alder, kan give os del i deres erfaring i det kristne livs rigdom. Lad os sammen takke Gud og påkalde Hans hjælp, så deres håb og tillid kan blive styrket.

Skriftlæsning

266. Derefter læser man en tekst fra Den Hellige Skrift.

Luk 2,25-32.36-38 "De ventede på Israels trøst."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

I Jerusalem var der en mand ved navn Simeon; han var retfærdig og from og ventede Israels trøst. Helligånden var over ham, og den havde åbenbaret for ham, at han ikke skulle se døden, før han havde set Herrens salvede. Tilskyndet af Ånden kom han til templet, og da forældrene kom ind med barnet Jesus for at gøre med ham, som det var sædvane efter loven, tog han barnet i sine arme og lovpriste Gud:

Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.

For mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk:

Et lys til åbenbaring for hedninger
og en herlighed for dit folk Israel.

Der var også en profetinde ved navn Anna, en datter af Fanuel, af Ashers stamme. Hun var højt oppe i årene; som ung jomfru var hun blevet gift og havde levet syv år med sin mand, og hun var nu

en enke på fireogfirs. Hun forlod aldrig templet, men tjente Gud nat og dag med faste og bøn. Hun trådte frem i samme stund, prisede Gud og talte om barnet til alle, der ventede Jerusalems forløsning.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus

(Man kan også læse blot en del af teksten.)

267. Eller:

Sir 3,2-18 "Tag dig af din far i hans alderdom."

Hør, hvad der står skrevet i Siraks Bog.

For det er Herrens vilje, at en far har myndighed over børnene, og en mors ret i forhold til sønnerne har han fastsat.

Den, der ærer sin far, soner sine synder,

og den, der hædrer sin mor, er som en, der samler sig skatte.

Den, der ærer sin far, får glæde af sine børn,

og når han beder, bliver han bønhørt.

Den, der hædrer sin far, får et langt liv,

og den, der er lydige mod Herren, giver sin mor ro i sindet.

Den, der frygter Herren, skal ære sin far

og tjene sine forældre, som man tjener herskere.

I gerning og ord skal du ære din far,

for at velsignelsen fra ham må komme over dig.

For en fars velsignelse styrker børnenes huse,

en mors forbandelse rykker grundvolden op.

Søg ikke anseelse ved at vanære din far,

for din fars vanære kan ikke give dig anseelse.

Et menneskes anseelse har sin rod i faderens ære,

og en mor i vanry er en skændsel for børnene.

Min søn, tag dig af din far i hans alderdom,

vold ham ikke sorg, så længe han lever.

Og hvis hans forstand svækkes, skal du, som har din fulde styrke,

vide overbærenhed og ikke vanære ham.

For barmhjertighed mod en far vil ikke blive glemt,

den genopbygger, hvad dine synder har revet ned.
På nødens dag vil du blive husket,
dine synder skal svinde bort som rim for solen.
Den, der svigter sin far, er som en gudsbespotter,
forbandet af Herren er den, der gør sin mor vred.

Min søn, gør din gerning med sagtomdighed,
så vil du blive elsket højere end den gavmilde.
Jo større du er, des mere skal du ydmyge dig,
så vil du finde nåde hos Herren.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Sir 25,4-6.10-12 "Frygt for Herren er oldinges stolthed."

Hør, hvad der står skrevet i Siraks Bog.

Hvor passer det godt til det grå hår at have dømmekraft,
til gamle at vide råd!
Hvor passer visdom godt til oldinge,
tanke og råd til ærværdige!
Rig erfaring er oldinges krone,
frygt for Herren deres stolthed.
Hvor stor er dog den, der har fundet visdom!
Men han står ikke over den, der frygter Herren.
At frygte Herren overgår alt andet;
den, der holder fast ved det – hvem kan man sammenligne ham
med?
At frygte Herren er begyndelsen til at elske ham;
at stole på ham er begyndelsen til at holde sig til ham.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Visd 4,8-9 "Et pletfrit liv er den rette oldingens alder."

Hør, hvad der står skrevet i Visdommens Bog.

Det ærefulde ved alderdommen er ikke det lange liv og måles ikke ud i antallet af år; klogskab hos mennesker agtes som det grå hår, en pletfri levevis som oldingens alder.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Fil 3,20-4,1 "Vi venter vor Frelser."

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Brev til menigheden i Filippa.

Men vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt.

Derfor, mine kære brødre, som jeg længes efter, min glæde og min sejrskrans, stå således fast i Herren, mine kære!

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

268. Hvis det er ønskeligt, kan man fremsige eller synge en salme med omkvæd eller en anden egnet sang.

Salme 71,1-2.3-4.5-6.14-15

R: Min Gud, skynd dig til hjælp!

Hos dig, Herre, søger jeg tilflugt,
lad mig aldrig blive gjort til skamme!

Red mig og befri mig i din retfærdighed,
vend dit øre mod mig, og frels mig! **R**

Vær min tilflugts klippe,
den borg, hvor jeg finder redning.
For du er min klippe og min borg.
Min Gud, red mig fra ugudeliges magt,
fra uretfærdiges og undertrykkes hånd! **R**

For du, Herre, er mit håb,
fra min ungdom var du min tilflugt, Herre,
fra fødslen har jeg støttet mig til dig,
det var dig, der tog mig fra moders liv,
min lovsang gælder altid dig. **R**

Men jeg bevarer altid håbet,
jeg bliver ved med at lovprise dig;
min mund skal forkynde din retfærdighed,
din frelse dagen lang,
jeg kender ikke dens grænser! **R**

Eller:

Salme 126,1-2b.2d-3.4-5.6

R: Herren har gjort store ting mod os, og vi blev glade.

Da Herren vendte Zions skæbne,
var det, som om vi drømte.
Da sagde man blandt folkene:
”Herren har gjort store ting mod dem.” **R**

Herren har gjort store ting mod os,
og vi blev glade.
Vend vor skæbne, Herre,
som strømme i Sydlandet! **R**

De, der sår under tårer,
skal høste med jubel.

Grædende går han ud,
mens han bærer såsæden;
med jubel vender han hjem,
mens han bærer sine neg. **R**

269. Den, som forestår velsignelsen, kan holde en kort tale for de tilstedeværende. Han forklarer bibellæsningen, så de kan forstå meningen med fejringen.

Forbønner

270. Fælles bøn følger. Af de bønner, som er opført nedenfor, kan den, som forestår velsignelsen, vælge dem, som synes mest egnet, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til de gamles situation.

P: Lad os ydmygt bede til Gud, vor almægtige Fader, som med sin nåde forynger og styrker os i enhver alder, og sige:

A: Herre, forlad os ikke.

F: Gud i din miskundhed åbenbarede du din søn for Simeon og Anna, som ventede på Israels forløsning.
Lad disse dine tjenere i troen se din frelse og glæde sig ved Helligåndens trøst.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Ved din Søn, som du sendte til verden, lovede du alle, som kæmper og har tunge byrder at bære, din hvile og fred. Hjælp disse dine tjenere til hver dag tålmodigt at tage deres kors op.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Du, som er uendelig rig på godhed og storsind, giv, at disse dine tjenere får den trøst og omsorg, de fortjener af slægtninge og venner.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Du udelukker ingen fra din faderkærlighed, og de her tilstedeværende elsker du med endnu større ømhed. Giv, at de gamle må mødes med anerkendelse og respekt i vort samfund.

A: Herre, forlad os ikke.

Velsignelsen

271. Den, som forestår ceremonien, fremsiger velsignelsen. Dersom han er præst eller diakon, kan han strække hænder ud over de gamle, samlet eller enkeltvis, eller han kan gøre korstegn på panden af hver enkelt. Dersom han ikke er præst eller diakon, holder han hænderne samlet.

Herre, vor Gud, du har givet disse dine tjenere nåde til at se hen til dig som deres håb under livets omskiftelser og til at smage og se din godhed.

Vi lovpriser dig, for at du gennem årene har overøst dem med dine gaver. Vi beder dig, at de altid må bevare sindets ungdom og et godt helbred, og ved deres liv være et godt eksempel for alle. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

272. Eller:

Almægtige, evige Gud, det er i dig, vi lever, bevæger os og er til. Vi takker og lovpriser dig, for at du har givet disse dine tjenere et langt liv med udholdenhed i troen og i gode gerninger.

Vi beder dig, Herre, lad dem finde trøst i deres brødres og søstres omtanke, glæde sig over godt helbred og ikke blive modløse under sygdom, så de, styrket med din velsignelse, frit kan vie deres modne alder til at lovprise dig. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

273. Eller:

Herre, almægtige Gud, du som har givet disse dine tjenere en høj alder, skænk dem din velsignelse. Lad dem erfare, at du er dem nær, så de – når de ser tilbage – kan glæde sig over din miskundhed, og faste i håbet gå fremtiden i møde. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Ritualets afslutning

274. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, afslutter han ritualet, idet han vender sig til de gamle og siger:

Tag imod velsignelsen.

Eller en anden opfordring, og med udstrakte hænder tilføjer han:

P: Herren Jesus Kristus blive hos jer og beskytte jer.

A: Amen.

P: Han gå foran jer som leder og bag jer som værn.

A: Amen.

P: Han se til jer i nåde, bevare og velsigne jer.

A: Amen.

Til slut velsigner han alle, som er til stede:

Den almægtige Gud, Fader, Søn + og Helligånd, velsigne også alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

—

275. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, betegner han sig med korsets tegn og påkalder Herrens velsignelse over de gamle og alle tilstedeværende, idet han siger:

Herren velsigne os, bevare os fra alt ondt og føre os til det evige liv.

A: Amen.

—

276. Det anbefales, at fejringen afsluttes med en passende salme.

B. Ritual for velsignelse i forbindelse med fejring af messen

277. Efter prædikenen følger forbønnerne, enten som sædvanlig under messefejringen eller på den måde, som her foreslås. Af de bønner, som er opført nedenfor, kan celebranten vælge dem, som synes mest egnede, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til de gamles specielle situation. Imidlertid må velsignelsen, som er anført nedenfor, altid bruges.

P: Lad os ydmygt bede til Gud, vor almægtige Fader, som med sin nåde forynger og styrker os i enhver alder, og sig:

A: Herre, forlad os ikke.

F: Gud, i din miskundhed åbenbarede du din Søn for Simeon og Anna, som ventede på Israels forløsning -
Lad disse dine tjenere i troen få din frelse at se og glæde sig med Helligåndens trøst.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Ved din Søn, som du sendte til verden, lovede du alle, som kæmper og har tunge byrder at bære – din hvile og fred. Hjælp disse dine tjenere til daglig tålmodigt at tage deres kors op.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Du, som er uendelig rig på godhed og storsind, giv, at disse dine tjenere får den trøst og omsorg, de fortjener af slægtninge og venner.

A: Herre, forlad os ikke.

F: Du udelukker ingen fra din faderkærlighed, og de ydmyge elsker du med endnu større ømhed. Giv, at de gamle anerkendes og respekteres i vort samfund.

A: Herre, forlad os ikke.

278. Så strækker celebranten hænderne ud over de gamle samlet og tilføjer:

Herre, vor Gud, du har givet disse dine tjenere nåde til at se hen til dig som deres håb under livets omskiftelser og til at smage og se din godhed.

Vi lovpriser dig, for at du gennem årene har overøst dem med dine gaver. Vi beder dig, at de altid må bevare sindets ungdom og et godt helbred, og ved deres liv være et godt eksempel for alle. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

279. Dersom det er bedre, gives velsignelsen ved slutningen af messen. Efter opfordringen

Modtag Herrens velsignelse.

eller andre ord af lignende indhold, strækker celebranten hænderne ud over de gamle, fremsiger velsignelsen eller bønner, og alle svarer:

A: Amen.

Velsignelsen

280. Vendt mod de gamle siger celebranten:

P: Herren Jesus Kristus blive hos jer og beskytte jer.

A: Amen.

P: Herren gå foran jer som leder og bag jer som værn.

A: Amen.

P: Han se til jer i nåde, bevare og velsigne jer.

A: Amen.

Derefter velsigner han alle, som er til stede, idet han siger:

Den almægtige Gud, Fader, Søn + Helligånd velsigne også alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

Bøn

281. Med hænderne udstrakt over de gamle siger celebranten:

Almægtige, evige Gud, det er i dig, vi lever, bevæger os og er til. Vi takker og lovpriser dig, for at du har givet disse dine tjenere et langt liv med udholdenhed i troen og i gode gerninger.

Vi beder dig, Herre, lad dem finde trøst i deres brødrers og søstres omtanke, glæde sig over godt helbred og ikke blive modløse under sygdom, så de, styrket med din velsignelse, frit kan vie deres modne alder til at lovprise dig. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

282. Efter bønnen tilføjer celebranten:

Den almægtige Gud, Faderen og Sønnen + Helligånden velsigne
jer og være altid med jer.

A: Amen.

C. Ritual for velsignelse i forbindelse med kommunion uden for messen

283. Hvis ritualet forbindes med en højtidelig Ordets Gudstjeneste, kan man tage en af de tekster fra Den Hellige Skrift, som er opført overfor, nr. 266-268.

284. Forbønner kan holdes på den måde, som er foreslået overfor, nr. 270, og hvis celebranten er præst eller diakon, afsluttes de altid med følgende bøn, som fremsiges med hænderne udstrakt over de gamle:

Herre, vor Gud, du har givet disse dine tjenere nåde til at se hen til dig som deres håb under livets omskiftelser og til at smage og opleve din godhed.

Vi lovpriser dig, for at du gennem årene har overøst dem med dine gaver. Vi beder dig, at de altid må bevare sindets ungdom og et godt helbred, og ved deres liv være et godt eksempel for alle. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

---

285. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, beder han med samlede hænder følgende bøn:

Herre, almægtige Gud, du som har givet disse dine tjenere en høj alder, skænk dem din velsignelse. Lad dem erfare, at du er dem nær, så de – når de ser tilbage – kan glæde sig over din miskundhed, og faste i håbet gå fremtiden i møde. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

D. Kortere ritus

286. Den, som forestår velsignelsen, siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte himmel og jord.

287. Derefter læser en af de tilstedeværende eller den, som forestår velsignelsen, selv en tekst fra Den Hellige Skrift, for eksempel:

Visd 4,8:

Det ærefulde ved alderdommen er ikke det lange liv og måles ikke ud i antallet af år.

Eller:

Jak 5,7-8:

Brødre (og søstre), vær tålmodige indtil Herrens komme. Tænk på, hvordan bonden tålmodigt må vente på sin jords dyrebare afgrøde, indtil den har fået efterårsregn og forårsregn. Også I skal være tålmodige og gøre jeres hjerter stærke, for Herrens komme er nær.

Eller:

Luk 9,23:

Henvendt til alle sagde Jesus: ”Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig.”

288. Derefter fremsiger den, som forestår ceremonien, velsignelsen. Dersom han er præst eller diakon, kan han strække hænderne ud over de gamle, eller han gør korsets tegn på deres pande. Dersom han ikke er præst eller diakon, holder han hænderne samlet.

Herre, almægtige Gud, du som har givet disse dine tjenere en høj alder, skænk dem din velsignelse. Lad dem erfare, at du er dem nær, så de – når de ser tilbage – kan glæde sig over din miskundhed, og faste i håbet gå fremtiden i møde. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Kort form for velsignelse

289. Præsten eller diakonen kan også bruge en kort form for velsignelse:

Den almægtige Gud velsigne + dig (jer), han, som aldrig svigter nogen, og som helt ind i alderdom og svækkelse trøster sine børn med en fars omsorg.

A: Amen.

Ritual for velsignelse af syge

Indledning

290. Det er en ældgammel skik med oprindelse i Kristi og apostlenes virksomhed, at de syge bliver velsignet af Kirkens tjenere. Man må da omhyggeligt rette sig efter ”Ritualet for de syges salvelse og pastoral omsorg for syge” nr. 42-45.

Men først og fremmest må man i gerning vise de syge Kristi og Kirkens omsorg og kærlighed.

291. I ”Ritualet for de syges salvelse og pastoral omsorg for syge” forudsætter man flere anledninger til at velsigne de syge og giver formularer for velsignelsen.³

292. Dette ritual kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand. Lægmanden holder sig i så fald til de riter og bønner, som er opført for lægfolk. Fejringen skal tilpasses de syges situation og forholdene på stedet, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal beholdes.

293. Hvis kun én person skal velsignes under meddelelsen af en anden slags velsignelse, kan præsten eller diakonen anvende den formular, som står opført efter det kortere ritual i nr. 320.

Ritual for velsignelsen

A. For voksne

Indledende riter

294. Når alle er samlet, siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

295. Hvis den, der forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de syge og de øvrige tilstedeværende med ordene:

Fred være med dette hus og med alle, som bor her.

Eller:

Herrens fred være altid med jer.

eller andre egnede ord, helst fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Lovet være Gud i evighed.

eller:

Amen.

³ Jf. **Rituale Romanum**, Ordo Unctionis infirmorum eorumque pastoralis curæ, nr. 45.

296. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende med ordene:

Kære alle I her til stede, lad os lovprise Herren, som, da han vandrede om på jorden, gjorde godt og helbredte alle.

Alle svarer:

Lovet være Gud i evighed.

eller:

Amen.

297. Den, som forestår velsignelsen, forbereder den syge og de øvrige tilstedeværende til at modtage velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Da Herren Jesus vandrede omkring, gjorde han godt og helbredte alle slags sygdomme og lidelser. Han gav sine disciple den opgave at tage sig af de syge, lægge hænderne på dem og velsigne dem i hans navn. Nu vil vi bede til Gud for vore syge brødre og søstre om, at de må få styrke og tålmodighed til at bære deres legemlige og sjælelige smerte, i vished om, at ligesom de har del i Kristi lidelse, skal de også få del i hans trøst.

Skriftlæsning

298. Derefter læser en af de tilstedeværende eller den, som forestår velsignelsen, en tekst fra Den Hellige skrift, helst blandt dem, som er angivet i "Ritualet for de syges salvelse og pastoral omsorg for syge".⁴

2 Kor 1,3-7 "Gud giver os al trøst".

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Andet Brev menigheden i Korinth.

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, barmhjertighedens fader og al trøsts Gud, som trøster os i al vor trængsel, så vi kan trøste alle dem, der er i trængsel, med den trøst, vi selv trøstes med af Gud. For ligesom Kristi lidelser i rigt mål kommer til os, således kommer også den trøst, som Kristus giver, i rigt mål til os. Er vi i trængsler, er det, for at I kan trøstes og frelses; får vi trøst, er det, for at I kan blive trøstet og være udholdende i de samme

⁴ Jf. **Rituale Romanum**, Ordo Unctionis inirmorum eorumque pastoralis curæ, nr. 153-229; **Missale Romanum**, **Ordo Lectionum Missæ**, nr. 790-795, 796-800, 933-937.

lidelser, som også vi udsættes for. Og det håb, vi har for jer, er fast, fordi vi ved, at ligesom I har del i lidelserne, således har I det også i trøsten.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

299. Eller:

Matt 11,28+30 "Kom til mig, og jeg vil give jer hvile".

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Markus.

"Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmelig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let."

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

301. Om det ønskes, kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang/salme:

Es 38,10.11.12a-d.16

R: Herre, fra afgrunden har du reddet min sjæl.

Jeg sagde:

Midt i mit liv går jeg bort,
i dødsrigets porte holdes jeg fanget
resten af mine år. **R**

Jeg sagde:

Jeg får ikke mere Herren at se
i de levendes land,
jeg får ikke mere noget menneske at se
blandt dem, der bor i verden. **R**

Min bolig tages ned
og pakkes sammen som et hyrdetelt.
Som en væver har du rullet mit liv op
og skåret trådene over. **R**

Herre, derved skal man leve,
og ved alt dette skal min ånd få liv.
Gør mig rask, helbred mig **R**

Salme 102,2-3.24-25

R: Herre, hør min bøn, og lad mit råk nå til dig.

Herre, hør min bøn,
lad mit råk om hjælp nå dig.
Skjul ikke dit ansigt for mig,
når jeg er i nød.
Vend dit øre mod mig,
svar mig i hast, når jeg råber! **R**

Han har lammet min livskraft
han har afkortet mine dage.
Jeg siger:
Min Gud, ryk mig ikke op midt i livet;
dine år varer i slægt efter slægt. **R**

302. Den, som forestår velsignelsen, kan holde en lille tale til de tilstedeværende. Han forklarer teksten, så de kan forstå meningen med denne fejring.

Forbønner

303. En fælles bøn følger. Af de forbønner, som er opført nedenfor, kan den, der forestår velsignelsen, vælge dem, han finder bedst egnet, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til situationen eller de syges specielle forhold.

P: Tillidsfuldt beder vi Herren Jesus, vor Frelser, at han i sin barmhjertighed trøster vore syge.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

F: Du, som er læge for sjæl og legeme, du kom for at helbrede vore sygdomme.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

F: Vore sygdomme tog du på dig, og du bar vore smerter.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

F: Du ville være os mennesker lig i alt og således åbenbare din barmhjertighed.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

F: Ved korset stod din mor forenet med dig i smerte, og du gav os hende som mor.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

F: I vort kød lod du os udfylde det, som mangler i dine lidelser, til gavn for dit legeme, Kirken.

A: Herre, se i nåde til vore syge.

304. I stedet for forbønnenne eller ud over dem, kan man fremsige det litani, som står i "Ritualer for de syges salvelse og pastoral omsorg for de syge", nr. 240 og 241:

P: Vore sygdomme tog du på dig, og du bar vore smerter. Kyrie eleison.

A: Kyrie eleison.

P: I inderlig medynk med dit folk vandrede du omkring, gjorde godt og helbredte de syge. Christe eleison.

A: Christe eleison.

P: Dine apostle bød du at lægge hænderne på de syge. Kyrie eleison.

A: Kyrie eleison.

305. Eller:

P: Lad os bede til Herren for vor syge bror/søster og for alle, som har påtaget sig omsorg for ham/hende.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Se i godhed til vor syge bror/søster.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Giv du ham/hende ny kraft og styrke.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Tag al hans/hendes angst og uro bort.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Kom alle syge til hjælp med din nåde.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Giv kraft og mod til alle, som plejer de syge.

A: Vi beder dig, bønhør os.

F: Giv liv og sundhed til ham/hende, som vi lægger hænderne på i dit navn.

A: Vi beder dig, bønhør os.

306. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, holder han hænderne ud over alle de syge samtidig, eller lægger hænderne på hver enkelt og siger:

Herre, vor Gud, du sendte din Søn til verden, for at han skulle tage vore sygdomme på sig og bære vore smerter. Vi bønfaller dig for dine syge tjenere, at du styrker dem med tålmodighed og nyt håb, så de med din velsignelse + og hjælp kan overvinde sygdommen og få deres sundhed tilbage. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

307. Eller, uden håndspålæggelse:

Herre, da du vandrede omkring på jorden, gjorde du godt og helbredte alle. Vi bønfaller dig, at du vil velsigne + disse dine syge: Styrk dem på sjæl og legeme, giv dem udholdenhed under smerte, og lad dem genvinde deres sundhed, så de kan vende tilbage til deres kære og lovprise dig, som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

308. Hvis den, der forestår velsignelsen, er lægmand, gør han korsets tegn på hver enkelts pande og siger:

Herre, vor Gud, frels os i din kærlighed, thi i din uendelige mildhed beskytter du altid dine skabninger. Oprejs med din højre hånd disse syge, styrk dem med din guddommelige kraft, bring helbredelse, og læg deres sygdomme, så de i overflod modtager den opmuntring, som de håber på, fra dig.

A: Amen.

309. Eller for én syg person:

Herre, hellige Fader, almægtige, evige Gud, med din velsignelse oprejser og styrker du vor skrøbelige menneskenatur. Se i nåde til denne din tjener/tjenerinde, N., så han/hun med genvundet sundhed kan takke dig og lovprise dit hellige navn. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

310. Efter velsignelsen opfordrer den, der forestår velsignelsen, alle tilstedeværende til at påkalde den salige Jomfru Marias beskyttelse. Dette kan gøres ved recitation eller sang af en Maria-antifon, f.eks. ”Sub tuum præsidium” eller ”Salve Regina”.

Afsluttende ritus

311. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, afslutter han ritualet, idet han vendt mod de syge siger:

P: Gud Fader velsigne jer (dig).

A: Amen.

P: Guds Søn helbrede jer (dig).

A: Amen.

P: Helligånden oplyse jer (dig).

A: Amen.

Til slut velsigner han alle, som er tilstede:

P: Den almægtige Gud, Fader, Søn + og Helligånden velsigne også alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

---

312. Hvis den, som forestår ceremonien, er lægmand påkalder han Herrens velsignelse over de syge og alle, som er tilstede, og siger, idet han gør korsets tegn på sig selv:

Måtte Herren Jesus, som vandrede på jorden, gjorde godt og helbredte syge, bevare vort helbred og overøse os med sin velsignelse.

A: Amen.

B. For børn

313. De foregående tekster kan tilpasses velsignelse af syge børn. Her foreslås yderligere nogle forbønner og en speciel velsignelse.

Forbønner

314. Til de forbønner, som her foreslås, kan man tilføje andre, som tager hensyn til de syges specielle situation:

P: Herren Jesus elsker og våger over de små børn med en særlig kærlighed. Vi beder til ham for disse syge børn og siger:

A: Beskyt dem på alle deres veje.

F: Du kaldte de små børn til dig og sagde, at himmerige tilhører dem. Hør nådig vor bøn for disse syge børn.

A: Beskyt dem på alle deres veje.

F: Du sagde, at dit riges mysterier ikke er åbenbaret for de vise og kloge, men for de små. Vis dem et tegn på din kærlighed.

A: Beskyt dem på alle deres veje.

F: Du tog med glæde imod børnenes hyldest, da de med et hosiana lovpriste dig på vejen mod korsdøden. Giv disse børn og forældre trøst, kraft og nyt mod.

A: Beskyt dem på alle deres veje.

F: Du betroede omsorgen for de syge til dine disciple. Bistå med din nåde alle, som med hjerte og sjæl gør en indsats for disse børns helbredelse.

A: Beskyt dem på alle deres veje.

Velsignelsen

315. Hvis den, der forestår velsignelsen, er præst eller diakon, holder han hænderne ud over alle de syge samtidigt eller lægger hænderne på hver enkelt og siger:

Herre, vor Gud, din Søn Jesus Kristus tog kærligt imod børnene og velsignede dem. Hold din hånd over N. og N., som så tidligt er ramt af sygdom. Lad dem genvinde sundhed og nye kræfter,

og giv dem helbredte og i god behold tilbage til deres forældre og til din Kirke, så de kan takke dig, ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

316. Hvis den, der forestår velsignelsen, er lægmand, og særligt, når en far eller mor velsigner sit syge barn, gør han/hun korsets tegn på hver enkelts pande og siger:

Al barmhjertigheds Fader og trøstende Gud, på mangfoldig vis sørger du for din skabning og skænker kærligt sundhed til sjæl og legeme. Helbred N. og N (dette barn) (det barn, du gav mig), så det (de) alle dets (deres) livs dage kan gå frem i nåde og visdom, tjene dig i retfærdighed og fromhed og give dig skyldig tak for din kærlighedsfulde hjælp. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Kortere ritual

317. Den, som forstår velsignelsen, siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte himmel og jord.

318. Derefter læses en tekst fra den Hellige Skrift, f.eks.:

2 Kor 1,3-4

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Andet Brev til menigheden i Korinth.

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, barmhjertighedens fader og al trøsts Gud, som trøster os i al vor trængsel, så vi kan trøste alle dem, der er i trængsel, med den trøst, vi selv trøstes med af Gud.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Matt 11,28-29

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtomdig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

319. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, holder han hænderne på den syge. Hvis han er lægmand, gør han korsets tegn på hans/hendes pande og siger:

Herre, hellige Fader, almægtige, evige Gud, med din velsignelse oprejser og styrker du vor skrøbelige menneskenatur. Se med kærlighed til denne din tjener/tjenerinde, N., så han/hun med genvundet helbred kan takke dig og lovprise dit hellige navn. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

—

Kort formular for velsignelse

320. Hvis det ønskes, kan præsten eller diakonen bruge en kort formular for velsignelsen:

Han, som alene er Herre og Frelser, velsigne + dig, værne dit legeme, frelse din sjæl og føre dig til det evige liv.

A: Amen.

Ritualer for velsignelse beregnet på katekese og fælles bøn

Ritualet for velsignelse af dem, som indsættes til kateketer

Indledning

361. Ritualet for velsignelse af dem, som indsættes til kateketer i lokalkirken, kan gives enten under en egnet Ordets Liturgi eller under messen, som angivet nedenfor.

362. Dette ritual kan bruges af en præst eller en diakon. Fejringen bør tilpasses forholdene på stedet, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal beholdes.

Velsignelse i forbindelse med messefejring

373. Hvis det ønskes, kan man bruge messen for lægfolk med de læsninger, som er opført i lektionaret⁵.

374. Efter læsningen af evangeliet holder den, som forestår velsignelsen, en prædiken, hvor han ud fra den hellige tekst forklarer meningen med fejringen, idet han tager hensyn til de aktuelle omstændigheder.

375. Forbønnerne følger. Man bruger enten de bønner, som er sædvanlige under messefejringen eller dem, som er foreslået nedenfor. Den, der forestår velsignelsen, afslutter forbønnerne med en velsignelse, med mindre det passer bedre at fremsige denne ved slutningen af messen som en bøn over folket. Af de følgende forbønner kan den, der forestår velsignelsen, vælge dem, som synes mest egnede, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til situationen.

P: Gud vil, at alle mennesker skal blive frelst. Lad os derfor bede til ham og sige:

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Giv, at folkene må kende dig, Far, den ene sande Gud, og Jesus Kristus, din Søn, som du har udsendt.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Send arbejdere til din høst, så dit navn kan prises blandt folkene.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

---

⁵ Jf. **Missale Romanum**, Ordo lectionum Missæ, nr. 826-866.

F: Du sendte dine disciple ud for at forkynde Evangeliet. Hjælp os at fremme korsets sejr.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Gør os modtagelige for apostlenes budskab, gennemtrængt af troens sandhed.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Du kalder os til tjeneste for vore brødre. Gør os til redskab for din sandhed.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Hold din hånd over alle, som tjener din Kirke, så vi, som har undervist andre, må blive fundet trofaste i vort kald.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

F: Helligåndens nåde styre vort hjerte og vor tunge, så vi forbliver i din kærlighed og priser dit navn.

A: Herre, drag alle mennesker til dig.

376. Den, der forestår velsignelsen, fremsiger bønnen med løftede hænder:

Herre, se i nåde til disse dine tjenere, som ønsker at vie sig til katekesen. Styrk dem i deres forsæt med din faderlige velsignelse **+**. Giv, at de med iver underviser andre i det, de selv har lært ved at bygge på dit ord og fordybe sig i Kirkens lære. Måtte de sammen med deres brødre og søstre tjene dig i troskab. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Velsignelsesritual for en forsamling, som mødes til undervisning eller bøn

Indledning

378. Når kristne eller katekumener kommer sammen i Kristi navn, er Kristus efter Herrens ord selv til stede. Det er da naturligt at bede om Herrens velsignelse og påkalde Guds hjælp til at nå det mål, man har sat sig. Særligt gælder dette forsamlinger, som mødes til undervisning eller bøn. Men også møder af anden art kan, om det ønskes, afse tid til liturgisk bøn.

Derfor opfordrer *Institutio generalis de Liturgia Horarum* (jf. nr. 27) foreninger af lægfolk til at deltage i Kirkens officium ved at bede en del af tidebønnerne, uanset hvor eller hvorfor mødet afholdes (bøn, apostolat, osv.) ”for ved den liturgiske handling bør de frem for alt lære at tilbede Gud, vor Far, i ånd og sandhed” (jf. Joh 4,23), og mindes ”at de ved offentlig gudstjeneste og bøn kan nå frem til alle mennesker og bidrage til hele verdens frelse.”

Hvis dette ikke kan lade sig gøre, retter man sig efter forholdene: Det kan være passende at begynde mødet med at påkalde Helligånden og Herrens velsignelse med hymnen **Veni Creator Spiritus**, eller med antifonen **Veni Sancte Spiritus**, eller en anden sang. Efter en kort bibellæsning afsluttes bønnerne med en af kirkebønnerne i *Missale Romanum*, fortrinsvis taget fra messer for Helligånden eller fra en af messerne i 7. uge i påsketiden eller fra messen for en retræte eller et pastoralmøde.

379. Ved slutningen af mødet kan lederen fremsige en velsignelse på den måde, som er angivet i det følgende.

380. Velsignelsen kan udelades, når eukaristifejring følger efter sådanne møder.

381. Det ritual, som her forelægges, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand, i sidste tilfælde med de riter, som er beregnet for lægfolk. Alle skal tilpasse fejringen til stedets forhold, men ritualets struktur skal beholdes.

Velsignelsesritual

382. Lederen forbereder de tilstedeværende med følgende eller lignende ord:

Under dette møde har Herren selv talt til os. Derfor takker vi ham for at have åbenbaret mysteriet, som har været skjult i Gud fra evighed. Nu står det til os at leve efter det ord, vi har hørt. Lad os, før vi går hver til sit, løfte vort hjerte til Gud, så han

ved sin ånd kan lede os til al sandhed, og give os styrke til at gøre det, som er ham til behag.

Forbønner

383. Hvis det passer, kan en fælles bøn holdes før velsignelsen. Af de forbønner, som er opført nedenfor, vælger lederen dem, som synes bedst egnede, eller han kan tilføje andre, der tager hensyn til de specielle forhold på stedet.

P: De ord, som Herren har talt til os, er ånd og liv. Så lad os bede om, at han, som har det evige livs ord, må kende os, ikke bare som ordets hørere, men dets gørere og tjenere for hans sandhed. Derfor siger vi:

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, Guds Søn, du kom til verden for at bringe menneskene bud om din Fars kærlighed. Styrk vor tro, så vi tager imod dit ord som tegn på Guds faderlige godhed.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, i dig har Faderen sit velbehag. Han byder os at lytte til dig. Giv os forstand, så vi med glæde fordyber os i dit ord og erfarer dets nådes kraft.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, du priste salig hver den, som hører Guds ord og bevarer det. Giv, at vi med Maria bevarer dine ord og stadig grunder på dem i vort hjerte.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, med dit ord oplyser du vort sinds mørke og giver små børn forstand. Hjælp os at lytte til dig i hjertets enfold, og giv os kundskab om himmerigets mysterier.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, uden ophør taler du dit ord i kirken, for at alle mennesker skal blive oplyst af én tro og forenet i én kærlighed. Giv os at elske dit ord og følge det fra dag til dag, så vi ved det bliver ét hjerte og én sjæl.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

F: Kristus, du har talt dit ord, for at vi skal holde det i ære og finde vor frelse i det. Fyld os med dit ord, så vi står frem som Evangeliets budbærere og vidner.

A: Tal, Herre! Du har det evige livs ord.

Derefter følger velsignelsen som nedenfor.

—
384. Når forbønnen ikke fremsiges, opfordrer lederen før velsignelsen alle til bøn om Guds hjælp. Han bruger følgende eller lignende ord:

Kære brødre og søstre, lad og bede Gud, vor Far, at han vil lede vore skridt på sine veje.

Hvis det ønskes, beder alle en stund i stilhed. Velsignelsen følger.

—
Velsignelsen

385. Den, som forestår ceremonien, fremsiger velsignelsen, hvis han er præst eller diakon med hænderne udstrakt, hvis han er lægmand med hænderne samlet:

Vi takker dig, Herre, og velsigner dig. Mange gange og på mange måder talte du til vore fædre gennem profeterne, og nu ved tidernes ende har du talt til os gennem din Søn, for i ham at åbenbare din nådes rigdom for alle mennesker. Du, som er god, vi beder dig ydmygt, at vi, der er kommet sammen for at fordybe os i Skriftens ord, må fyldes med erkendelse af din vilje, være dig til behag i al vor færd og bære frugt i al god gerning. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Afsluttende ritus

386. Den, der forestår velsignelsen, afslutter ritualet og siger:

Gud, al nådes Far, som ved sin Ånd, al sandheds lærer, sendte sit Ord til verden, han gøre os til Evangeliets sendebud og til sin kærligheds vidner.

A: Amen.

387. Det anbefales, at ritualet afsluttes med en egnet salme.

Ritual for velsignelse af hjælpeorganisationer

Indledning

388. I trofasthed mod evangeliet understøtter og styrker Kirken al samfundsgavnlig virksomhed.

Hele Guds folk har pligt til efter evne at hjælpe sine medmennesker i alle nødsituationer. Al ligevel bør man opmuntre og støtte organisationer, som ved fælles indsats kan bringe mere effektiv hjælp, samtidig med at de selv hverver hjælpere for at kunne yde den bedst mulige bistand.

389. Dette ritual gælder organisationer og foreninger, som bringer syge til hospital, slukker brand, bekæmper oversvømmelser etc., selv om disse skulle udgøre en del af en samfundsmæssig struktur.

390. Det ritual, som her forelægges, kan bruges af en præst eller en diakon, som tilpasser fejringen organisationens og stedets forhold, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal bevares.

Ritual for velsignelse

Indledende riter

391. Når medlemmerne er samlet, kan man, hvis det ønskes, synge en salme. Efter salmen siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

392. Derefter hilser celebranten de tilstedeværende og siger:

Herren, som vandrede om og gjorde gode gerninger, være med jer alle.

eller andre ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet svar.

393. Den, som forestår velsignelsen, forbereder de tilstedeværende med følgende eller lignende ord:

Gud er kærlighed, og da han ville give menneskene del i sin kærlighed, sendte han sin Søn til verden. Han kom menneskene til hjælp og viste omsorg for de syge, de vanføre og dem, som var tynget af modgang. Med en sådan kærlighed hædrede han sine

brødre, at han betragtede alt, som blev gjort mod dem som gjort mod ham. Han kaldte de barmhjertige sin Fars velsignede og lovede dem det evige liv. Lad os nu påkalde Herrens velsignelse over denne forenings medlemmer, som har sat sig som opgave at vie deres arbejde til hjælp for deres brødre.

Skriftlæsning

394. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift. Man vælger den tekst, som synes at svare bedst til organisationens formål.

Matt 25,31-46 ”Alt hvad I har gjort mod selv den ringeste af mine brødre, det har I gjort mod mig.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen el-

ler syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

395. Eller:

Es 58,1ab.5-11 Del dit brød med den, som sulter.

Hør, hvad der står skrevet hos profeten Esajas.

Råb af fuld hals, spar ikke på stemmen,
løft din røst som hornet!

Tror I, det er den faste, jeg ønsker,
at mennesket spæger sit legeme,
hænger med hovedet som et siv
og ligger i sæk og aske?
Er det det, I kalder faste,
en dag til Herrens behag?

Nej, den faste, jeg ønsker,
er at løse ondskabens lænker
og sprænge ågets bånd,
at sætte de undertrykte i frihed,
og bryde hvert åg;
ja, at du deler dit brød med den sultne,
giver husly til hjemløse stakler,
at du har klæder til den nøgne
og ikke vender ryggen til dine egne.

Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden,
og dit sår skal hurtigt læges;
din retfærdighed går i spidsen for dig,
og Herrens herlighed er bag dig.

Da kalder du, og Herren vil svare,
da råber du om hjælp, og han siger: Her er jeg!
Hvis du fjerner åget
og holder op at pege fingre og tale ondt,
rækker den sultne dit brød
og mætter den forkuede,
så skal dit lys bryde frem i mørket
og dit mulm blive til højlys dag.

Herren vil altid lede dig,
selv i øde egne vil han mætte dig.
Han vil styrke din krop,
så du bliver som en frodig have,
som et kildevæld,
hvis vand ikke svigter

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

396. Eller:

Tob 12,6-13 "Gør det gode, så skal intet ondt ramme jer."
Hør, hvad der står skrevet i Tobits Bog.

Rafael kaldte da hemmeligt de to til sig og sagde: "Pris Gud, og tak ham for det gode, han har gjort mod jer, mens alle levende hører på, så de kan prise ham og lovsynge hans navn. Med ærefrygt skal I forkynde Guds ord for alle mennesker og ikke tøve med at takke ham. Det er rigtigt at holde en konges hemmeligheder skjult; men Guds gerninger skal man kundgøre og takke for med ærefrygt. Gør det gode, så skal det onde ikke ramme jer. Bøn i oprigtighed og almisse med retfærdighed er bedre end uretmæssig rigdom; det er rigtigere at give almisse end at hobe penge op. Almisse redder fra døden og renses for al synd; de, som giver almisse, får et langt liv. De, som begår synd og uret, er deres egne værste fjender. Nu vil jeg fortælle jer hele sandheden og ikke skjule noget for jer. Jeg har jo allerede sagt jer: >Det er rigtigt at holde en konges hemmeligheder skjult, men med ærefrygt kundgøre

Guds gerninger.< Dengang da du og Sara bad, var det mig, der bar bønnen frem, så den blev husket hos Herren i hans herlighed; og på samme måde, dengang du begravede de døde. Og da du ikke tøvede med at rejse dig og forlade middagen og gå ud og begrave den døde.”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Sir 3,29-4,10 ”gør ikke ondt mod den, som sulter.”

Hør, hvad er står skrevet i Siraks Bog.

Den forstandiges tanker beskæftiger sig med visdomsord,
den vise ønsker sig et lydhørt øre.

Vand slukker flammende ild,
barmhjertighed soner synd.
Den, der gengælder velgerninger, tænker på fremtiden;
når han er ved at falde, finder han støtte.

Min søn, forhold ikke den fattige hans livsfornødenheder,
lad ikke den nødlidende vente forgæves.
Skuf ikke den, der sulter,
gør ikke den mand vred, som er i vanskeligheder.
En, der er vred, må du ikke ophidse yderligere,
lad ikke den, der trænger, vente på en gave.
Afvis ikke den nødstedte, der beder om hjælp,
vend dig ikke bort fra den fattige.
Vend ikke blikket bort fra den, der trænger,
giv ham ikke grund til at forbande dig.
For hvis han forbander dig i sin bitterhed,
vil hans skaber høre hans bøn.
Gør dig afholdt i menigheden,
og bøj dit hoved for magthaveren.
Vend dit øre mod den fattige,
og besvar hans hilsen med venlighed.
Riv den undertrykte ud af undertrykkerens hånd,
og vær uden frygt, når du dømmes.

Vær som en far for de faderløse,
og tråd i mandens sted for deres mor;
så vil du være som en søn af den Højeste,
og han vil elske dig højere end din egen mor.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Sir 7,33-36 "Vend dig ikke bort fra den, som græder."
Hør, hvad der står skrevet i Siraks Bog.

Vær gavmild mod den levende,
nægt ikke den døde den sidste velgerning.
Hold dig ikke borte fra de grædende,
sørg med de sørgende.
Besøg uden tøven den syge,
for du vil blive elsket for sådanne handlinger.
Tænk på livets afslutning i alt, hvad du foretager dig,
så vil du aldrig nogensinde synde.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Mark 2,1-12 "De kom til Jesus med en, som var lam, han blev båret af fire mænd."
Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Markus.

Da Jesus efter nogle dages forløb igen kom til Kapernaum, rygtes det, at han var hjemme. Og der samlede sig så mange mennesker, at der ikke engang var plads uden for døren; og han talte ordet til dem. Så kom der nogle hen til ham med en lam, der blev båret af fire mand. Men da de ikke kunne komme hen til Jesus for de mange mennesker, fjernede de taget over det sted, hvor han var; og da de havde lavet hul, sænkede de båren med den lamme ned. Da Jesus så deres tro, siger han til den lamme: "Søn, dine synder tilgives dig." Men der sad også nogle af de skriftkloge, og

de tænkte i deres hjerte: ”Hvad er det dog, han siger? Han spotter Gud. Hvem kan tilgive synder andre end én, nemlig Gud?” Da Jesus i sin ånd straks vidste, at de tænkte sådan ved sig selv, sagde han til dem: ”Hvorfor tænker I sådan i jeres hjerte? Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå? Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden” – siger han til den lamme: ”Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem!” Og han rejste sig, tog straks bæren og forlod stedet for øjnene af dem alle sammen, så de blev helt ude af sig selv og priste Gud og sagde: ”Aldrig har vi set noget lignende!”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 10,25-37 ”Hvem er min næste?”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Da rejste en lovkyndig sig og ville sætte Jesus på prøve og spurgte ham: ”Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?” Han sagde til ham: ”Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?” Manden svarede: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.” Jesus sagde: ”Du har svaret rigtigt. Gør det, så skal du leve.” Men han ville retfærdiggøre sig selv og spurgte Jesus: ”Hvem er så min næste?” Jesus svarede og sagde: ”En mand var på vej fra Jerusalem ned til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød. Tilfældigvis kom en præst den samme vej; han så manden, men gik forbi. Det samme gjorde en levit, der kom til stedet; også han så ham og gik forbi. Men en samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham. Han gik hen og hældte olie og vin i hans sår og forbandt dem, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til et herberg og sørgede for ham. Næste dag tog han to denarer frem, gav værten dem og sagde: Sørg for ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg

betale dig, når jeg kommer tilbage. Hvem af disse tre synes du var en næste for ham, der faldt i røvernes hænder?" Den lovkyndige svarede: "Han, som viste ham barmhjertighed." Og Jesus sagde: "Gå du hen og gør ligeså!"

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 13,12-17 "Også I skylder at vaske hinandens fødder."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Da Jesus nu havde vasket deres fødder og taget sin kjortel på og sat sig til bords igen, sagde han til dem: "Forstår I, hvad jeg har gjort mod jer? I kalder mig Mester og Herre, og med rette, for det er jeg. Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer. Sandelig, sandelig siger jeg jer: En tjener er ikke større end sin herre, og en udsending ikke større end den, der har sendt ham. Når I ved det, er I salige, hvis I gør det."

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

397. Hvis det ønskes, kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet salme.

Salme 34,2-3. 4-5. 6-7. 10-11. 12-13

R: Smag og se, at Herren er god

Jeg vil prise Herren til alle tider,
min mund skal altid lovsynge ham.
Jeg fryder mig over Herren,
de ydmyge hører det med glæde. **R**

Ophøj Herren sammen med mig,
sammen vil vi hylde hans navn!
Jeg søgte Herren, og han svarede mig,
han befriede mig for al min frygt. **R**

De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde,
deres ansigter skal ikke forgræmmes.
Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham,
han frelste ham af alle hans trængsler. **R**

Frygt Herren, I hans hellige,
for de, der frygter ham, lider ingen mangel.
Løver kan lide nød og sulte,
men de, der søger Herren, mangler intet godt. **R**

Kom og hør mig, børn,
jeg vil lære jer at frygte Herren.
Du, som er glad for livet
og elsker at se lykkelige dage. **R**

Eller:

Salme 103,1-2, 3-4. 11-12.13-14. 17-18.

**R: Barmhjertig og nådig er Herren,
langmodig og rig på miskundhed**

Min sjæl, pris Herren,
alt i mig skal prise hans hellige navn.
Min sjæl, pris Herren,
glem ikke hans velgerninger! **R**

Han tilgiver al din skyld,
helbreder alle dine sygdomme.
Han udfrier dit liv fra graven,
han kroner dig med godhed og barmhjertighed. **R**

Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;

så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os. **R**

Som en far er barmhjertig mod sine børn,
er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham.
For han ved, at vi er skabt,
husker på, at vi er støv. **R**

Men Herrens troskab varer fra evighed
til evighed mod dem, der frygter ham,
og hans retfærdighed mod børnenes børn,
mod dem, der holder hans pagt
og husker hans bud og følger dem. **R**

398. Den, som forestår velsignelsen, kan her holde en kort tale til de tilstedeværende og forklare læsningen, så de lettere kan forstå meningen med fejringen.

Forbønner

399. Hvis det passer, beder man før velsignelsen en fælles bøn. Af de forbønner, som er opført, kan den, der forestår velsignelsen, vælge dem, han finder bedst egnede, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til forholdene på stedet.

P: Kristus tog vore sygdomme på sig, bar vore lidelser og smerter, og vandrede om og gjorde gode gerninger. Således gav han os et eksempel, for at vi skulle følge i hans fodspor. Lad os, grundfæstet i hans kærlighed, bede til ham og sige:

A: Herre, lær os at tjene vor næste.

F: Du blev fattig for vores skyld; du kom ikke for at lade dig tjene, men for selv at tjene. Giv os, at elske vor næste og hjælpe ham i al nød.

A: Herre, lær os at tjene vor næste.

F: Ved din forløsergerning fornyede du verden, en verden, hvor mennesker skulle tjene hinanden i kærlighed. Giv os med udholdenhed at arbejde på at genskabe denne verden i overensstemmelse med dit ord.

A: Herre, lær os at tjene vor næste.

F: Du vil give alle mennesker del i dine gaver.
Oprejs i dit folk mange, som - af kærlighed til dig - vier sig til at hjælpe de fattige og ulykkelige.

A: Herre, lær os at tjene vor næste.

F: Du ville, at din mor Maria også skulle være vor mor.
Giv, at vi, som søger tilflugt hos hende, altid må erfare, at hun er vor hjælper i himlen.

A: Herre, lær os at tjene vor næste.

Derefter følger velsignelsen som nedenfor.

—

400. Når forbønnerne ikke bruges, opfordres alle før velsignelsen til at påkalde Guds hjælp:
Kære brødre og søstre, lad os bede til Gud, han, som er kærlighed, at han vil sende os sin Ånd og lære os at elske hinanden, således som Kristus har elsket os.

Her kan alle bede en stund i stilhed. Velsignelsen følger.

—

Velsignelsen

401. Den, som forestår velsignelsen, siger med udstrakte hænder:

Velsignet er du, Herre, Barmhjertighedens Gud. I din Søn gav du os et lysende eksempel på næstekærlighed og pålagde os at elske hinanden. Udøs din rige velsignelse + over disse dine tjenere, som beredvilligt ønsker at hjælpe deres brødre, så de i nødens stund af hele deres hjerte og med alle deres kræfter trofast tjener dig i deres næste. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Afsluttende ritus

402. Efter velsignelsen kan man synge denne antifon:

Antifon:

Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.

Alle:

Jesus sagde til sine disciple: På dette skal alle kende, at I er mine disciple, at I har kærlighed til hinanden.

403. Eller den følgende antifon og sang:

Antifon:

Hvor der er barmhjertighed og kærlighed, dér er Gud.
(Ubi Caritas)

Kristi kærlighed har samlet os til ét.
Lad os juble og glæde os i ham.
Lad os frygte og elske den levende Gud,
og lad os elske hinanden af oprigtigt hjerte.

Antifon:

Hvor kærlighed og miskundhed findes, der er Gud.

Når vi mødes, lad os derfor vogte tanken,
så vor tale ikke bryder åndens enhed.
Lad kiv og strid få ende,
og lad Kristus, vor Gud, være midt iblandt os.

Antifon:

Hvor kærlighed og miskundhed findes, der er Gud.

Kristus, vor Gud, lad os med dine salige
se dit åsyn i herlighed.
Det er en glæde uden mål og grænser,
og den varer uden ende i al evighed.

eller en anden egnet salme.

Ritual for velsignelse af pilgrimme

Indledning

404. Pilgrimsfærd til hellige steder, helligdomme eller helgeners grave bør tillægges stor betydning, for de tilskynder til omvendelse, nærer vort kristne liv og opmuntrer til apostolisk indsats.

405. Man må påse, at en kristen pilgrimsfærds åndelige karakter bliver forberedt, så pilgrimmen i sandhed bliver en ”Kristi vandrende apostel”⁶ og får rigt udbytte af sin pilgrimsfærd.

406. For lettere at opnå dette, vil det ofte være en fordel, at færdens begyndelse eller afslutning markeres med en passende fejring, hvor en speciel velsignelse meddeles pilgrimmene.

407. Foretrækker man derimod at begynde eller afslutte pilgrimsfærden med messe, tidebønner eller en anden liturgisk handling, kan man afslutte med en speciel velsignelse af pilgrimmene efter de ritualer, som er opført nedenfor.

408. De ritualer, som her fremlægges, kan bruges af en præst eller en diakon, som tilpasser fejringen pilgrimsfærdens og stedets forhold, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal beholdes.

A. Velsignelse af pilgrimme ved afrejsen

Indledende riter

409. Når pilgrimmene er samlet, kan man synge Salme 122 eller en anden egnet salme. Efter salmen siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korstegn og svarer:

Amen.

410. Derefter hilser han de tilstedeværende og siger:

Gud, vor frelse og vor trøst, være med jer alle.

eller andre passende ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

---

⁶ Vatikanconcil II, Dekret om lægfolkets apostolat, *Apostolicam Actuositatem* nr. 14.

411. Celebranten forbereder de tilstedeværende til at modtage velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Kære venner, nu, da vi står ved begyndelsen af vor pilgrimsfærd, bør vi besinde os på, hvorfor vi vil foretage denne rejse. De steder, vi ønsker at besøge, har gennem tiderne været genstand for Guds folks søgen og bøn. Kristne har søgt dertil for at finde inspiration til at bekende den kristne tro med fornyet styrke i ord og gerning.

Som pilgrimme bør vi også være et eksempel på tro, håb og kærlighed for mennesker, vi møder, så vi kan berige hinanden.

Skriftlæsning

412. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift.

2 Kor 5,6b-10 "Vi er borte fra vort hjem hos Herren."

Hør, hvad apostlen Paulus' skriver i sit Andet Brev menigheden i Korinth.

Vi ikke kan være hjemme hos Herren, så længe vi har hjemme i legemet— for vi lever i tro, ikke i det, som kan ses. Men vi er ved godt mod og vil hellere bryde op fra legemet og have hjemme hos Herren. Derfor sætter vi en ære i at være ham til behag, hvad enten vi er hjemme hos ham eller ej. For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

413. Eller:

Es 2,2-5 "Lad os vandre I Herrens lys!"

Hør, hvad der står skrevet i profeten Esajas Bog.

Til sidst skal det ske,
at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,
højt over bjergene,
knejsende over højene.

Alle folkeslag skal strømme dertil,
talrige folk skal drage af sted og sige:
”Kom, lad os drage op til Herrens bjerg,
til Jakobs Guds hus;
han skal vise os sine veje,
og vi vil gå på hans stier.
For belæringen udgår fra Zion
og Herrens ord fra Jerusalem.”
Han skal skifte ret mellem folkeslagene,
fælde dom blandt talrige folk.
De skal smede deres sværd om til plovjern
og deres spyd til vingårdsknive.
Folk skal ikke løfte sværd mod folk,
og de skal ikke mere oplæres til krig.
Jakobs hus, kom,
lad os vandre i Herrens lys

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 2,41-51 ”De drog op til Jerusalem.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Hvert år tog Jesu forældre til Jerusalem til påskefesten. Også da han var blevet tolv år, drog de derop, som det var skik ved festen. Da påskedagene var omme, og de skulle hjem, blev drengen Jesus i Jerusalem, uden at hans forældre vidste det. I den tro, at han var i rejsefølget, kom de en dags rejse frem og ledte efter ham blandt familie og bekendte. Da de ikke fandt ham, vendte de tilbage til Jerusalem for at lede efter ham dér; og efter tre dage fandt de ham i templet, hvor han sad midt blandt lærerne, lyttede til dem og stillede dem spørgsmål. Alle, der hørte det, undrede sig meget over hans indsigt og de svar, han gav. Da forældrene fik øje på ham, blev de slået af forundring, og hans mor sagde til ham: ”Barn, hvorfor gjorde du sådan mod os? Din far og jeg har ledt efter dig og været ængstelige.” Men

han sagde til dem: ”Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?” Men de forstod ikke, hvad han sagde til dem. Så fulgte han med dem tilbage til Nazaret, og han var lydige mod dem.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 24,13-35 ”Jesus kom og slog følge med dem.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: ”Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?” De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: ”Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?” ”Hvad da?” spurgte han. De svarede: ”Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete. Og nu har nogle af kvinderne iblandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.”

Da sagde han til dem: ”I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?” Og han begyndte med Moses og al-

le profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne.

De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: ”Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.” Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: ”Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?”

Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: ”Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.” Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

1 Pet 2,4-12 ”I er rejsende I fremmede lande.”

Hør, hvad apostlen Peter skriver i sit Første Brev.

Kæreste venner: Kom til Jesus, den levende sten, som blev vraged af mennesker, men er udsøgt og kostbar for Gud, og lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærkomne for Gud. For der står i Skriften:

Se, i Zion lægger jeg en hjørneste
udvalgt og kostbar.

Den, der tror på ham, skal ikke blive til skamme.

For jer, som tror, er den altså kostbar; men for dem, som ikke tror,

er den sten, bygmestrene vragede,
blevet hovedhjørneste

og

en anstødssten, en klippe til at snuble over;
det er dem, der tager anstød i deres ulydighed mod ordet, og
dertil var de også bestemt.

Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et hel-
ligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans gud-
domsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde
lys, I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke
fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

I kære, jeg formaner jer til som udlændinge og fremmede at
holde jer fra kødets lyster, som fører krig mod sjælen. Lev jeres
liv blandt hedningerne sådan, at de netop ved det, de bagtaler
jer for som forbrydere, kan få syn for jeres gode gerninger og
prise Gud for dem på hjem søgelsens dag.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

414. Her kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden passende salme.
Salme 24,1-2. 3-4b. 5-6

R: Herren er mit lys og min frelse, for hvem skal jeg frygte?

Jorden med alt, hvad den rummer,
verden og dens beboere, tilhører Herren,
for han har grundlagt den på havene,
grundfæstet den på strømmene. **R**

Hvem kan drage op til Herrens bjerg,
hvem kan stå på hans hellige sted?
Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte,
den som ikke farer med løgn. **R**

Han henter velsignelse hos Herren
og retfærdighed hos sin frelses Gud.
Sådan er den slægt, som søger ham,
som søger dit ansigt, Jakobs Gud. **R**

415. Den, der forestår velsignelsen, kan holde en kort tale til de tilstedeværende og forklare læsningen, så de lettere kan forstå meningen med denne fejring.

Forbønner

416. Fælles bøn følger. Af de bønner, som er opført nedenfor, kan den, som forestår velsignelsen vælge dem, som synes bedst egnede, eller han kan tilføje andre, der tager hensyn til pilgrimmenes eller situationens specielle forhold.

P: Gud er ophavet og målet for vor pilgrimsfærd her på jorden.
Lad os tillidsfuldt påkalde ham.

A: Herre, ledsag os med din nåde

F: Hellige Far, du førte dit folk gennem ørkenen.
Følg med os på denne rejse og beskyt os fra al fare, så vi kan vende trygt tilbage til vores hjem.

A: Herre, ledsag os med din nåde.

F: Din søn er vejen, som fører til dig. Hjælp os at følge ham.

A: Herre, ledsag os med din nåde.

F: Barmhjertige Far, du har givet os Maria til mor og forbillede.
Giv os at følge hendes eksempel.

A: Herre, ledsag os med din nåde.

F: Ved Helligånden leder du Kirken under dens vandring på jorden.
Giv os at søge dig over alle ting og vandre på dine veje.

A: Herre, ledsag os med din nåde.

F: Du kalder os til dig på retfærdighedens og fredens stier.
Lad os en gang skue dig i vort evige fædreland.

A: Herre, følg os med din nåde.

Velsignelsen

417. Med løftede hænder tilføjer celebranten:

Almægtige Gud, du viser barmhjertighed mod dem, som elsker dig, og du er aldrig langt borte fra dem, som søger dig. Vær med dine tjenere på denne pilgrimsfærd, og led deres vej efter

din vilje. Giv dem ly under dine vingers skygge om dagen, og oplys dem med din nådes lys om natten, så de trygt kan nå frem til rejsens mål. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Afsluttende ritus

418. Celebranten afslutter ritualet og siger:

P: Herren lede vor vej og lade den føre til vor frelse.

A: Amen.

P: Herren stå os bi og være vor ledsager.

A: Amen.

P: Herren føre os trygt tilbage fra den rejse, vi drager ud på i tillid til ham.

A: Amen.

P: Den almægtige Gud, Faderen og Sønnen + og Helligånden vel-signe jer alle.

A: Amen.

419. Man kan afslutte med en passende salme.

B. Velsignelse af pilgrimme ved deres tilbagerejse

Indledende riter

420. Når pilgrimmene er samlet, kan man synge en passende sang f.eks. Guds stad, du ny Jerusalem eller en anden sang, som stemmer med sted og omstændigheder. Efter sangen siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korstegn og svarer:

Amen.

421. Derefter hilser han de tilstedeværende og siger:

Gud, vort håb og vor fortrøstning,
fylde os med glæde og fred i Helligånden.

eller andre passende ord, fortrinsvis taget fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

422. Celebranten forbereder de tilstedeværende til at modtage velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Gud har givet os pilgrimme en særlig nådens tid. Med tro har vi besøgt de hellige steder, og vi inspireres til at forny vort hjerte.

De helligdomme, som vi har besøgt, er et tegn på Guds hus, som ikke lavet af menneskehænder, nemlig Kristi Legeme, hvorefter vi er de levende og udvalgte stene. På ham, hjørneste-
nen, er vi bygget.

Nu da vi vender hjem, lad os da opleve vort kald, at vi er en udvalgt slægt, et kongeligt præstedømme, et helligt folk, et ejendomsfolk til at forkynde Guds velgerninger, Han, som har kaldet os fra mørket til sit vidunderlige lys.

Skriftlæsning

423. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift.

1 Krøn 29,9-18 ”For dig, Gud, er vi fremmede og tilflyttere.”

Hør, hvad der står skrevet i Første Krønikebog.

Folket glædede sig over menighedens gavmildhed, for helhjer-
tet kom man med frivillige gaver til Herren. Også kong David
glædede sig meget.

David priste Herren, mens hele menigheden var til stede;
David sagde: ”Lovet være du, Herre, vor fader Israels Gud, fra
evighed til evighed. Din er storheden, magten, herligheden,
glansen og pragten, Herre, ja alt i himlen og på jorden; dit er ri-
get, Herre, og du er ophøjet som overhoved over alle. Rigdom
og ære kommer fra dig, du hersker over alt, i din hånd er kraft
og styrke, det står i din magt at give storhed og styrke til alle.
Så takker vi dig nu, vor Gud, og lovpriser dit herlige navn. For
hvem er jeg, og hvad er mit folk, at vi har formået at give disse
frivillige gaver? Det er jo dig, alting kommer fra, og hvad vi har
givet dig, kommer fra din hånd. For dig er vi fremmede og til-
flyttere ligesom alle vore fædre. Vore dage på jorden er som
skyggen, der er intet håb. Herre, vor Gud, al denne rigdom, som
vi har skaffet for at bygge et hus for dit hellige navn, kommer
fra din egen hånd; alt er dit. Jeg ved, min Gud, at du ransager
hjerterne og glæder dig over retskaffenhed. Af et oprigtigt hjer-
te har jeg frivilligt givet alle disse gaver, og nu har jeg med
glæde set, at dit folk, som er til stede her, har givet dig frivillige
gaver. Herre, vore fædre Abrahams, Isaks og Israels Gud, bevar
til evig tid et sådant sind og sådanne tanker hos dit folk; lad
dem holde fast ved dig af hjertet!”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

424. Eller:

Luk 24,28-35 ”De fortalte, hvad der var sket på vejen.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

De to disciple var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: "Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld." Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: "Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?"

Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: "Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon." Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 5,1-15 "Tag din bære og gå."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Det var en af jødernes fester, og Jesus drog op til Jerusalem. Ved Fåreporten i Jerusalem er der en dam, som på hebraisk kaldes Betesda; den har fem søjlegange. I dem lå der en mængde syge, blinde, lamme og krøblinge, som ventede på, at der skulle komme bevægelse i vandet. Til tider fór Herrens engel nemlig ned i dammen og bragte vandet i oprør. Den første, der kom ned i vandet, efter at det var bragt i oprør, blev rask, hvilken sygdom han end led af. Dér lå der en mand, som havde været syg i 38 år. Da Jesus så ham ligge der og vidste, at han allerede havde været der i lang tid, sagde han til ham: "Vil du være rask?" Den syge svarede: "Herre, jeg har ikke et menneske til at hjælpe mig ned i dammen, når vandet er bragt i oprør, og mens jeg er på vej, når en anden i før mig." Jesus sagde til ham: "Rejs dig, tag din bære og gå!" Straks blev manden rask, og han tog sin bære og gik omkring.

Men det var sabbat den dag; derfor sagde jøderne til ham, som var blevet helbredt: ”Det er sabbat, og det er ikke tilladt dig at bære din bære.” Han svarede dem: ”Det var ham, som gjorde mig rask, der sagde til mig: Tag din bære og gå.” De spurgte ham: ”Hvem var den mand, der sagde til dig: Tag den og gå?” Men han, som var blevet helbredt, vidste ikke, hvem det var; for Jesus var gået sin vej på grund af menneskemængden på stedet. Senere mødte Jesus ham på tempelpladsen og sagde til ham: ”Nu er du blevet rask; synd ikke mere, for at der ikke skal ske dig noget værre.” Manden gik tilbage og fortalte jøderne, at det var Jesus, der havde gjort ham rask.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 9,1-38 ”Jeg gik hen og vaskede mig, og så kunne jeg se. Tekst mangler”
Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

På sin vej så Jesus en mand, der havde været blind fra fødslen. Hans disciple spurgte ham: ”Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?” Jesus svarede: ”Hverken han selv eller hans forældre har syndet, men det er, for at Guds gerninger skal åbenbares på ham. De gerninger, som han, der har sendt mig, vil have gjort, må vi gøre, så længe det er dag. Der kommer en nat, da ingen kan arbejde. Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys.” Da han havde sagt det, spyttede han på jorden, lavede dynd med spytten, smurte dyndet på den blindes øjne og sagde til ham: ”Gå hen og vask dig i Siloa-dammen!” – Siloa betyder Udsendt. Han gik så hen og vaskede sig, og da han kom tilbage, kunne han se.

Naboerne og de, der ellers var vant til at se ham som tigger, sagde nu: ”Er det ikke ham, der plejer at sidde og tigge?” Nogle sagde: ”Jo, det er ham.” Andre sagde: ”Nej, han ligner ham bare.” Selv sagde han: ”Det er mig.” Så spurgte de ham: ”Hvordan blev dine øjne da åbnet?” Han svarede: ”Den mand, som hedder Jesus, lavede dynd og smurte det på mine øjne og sagde

til mig: Gå hen til Siloa og vask dig. Da jeg så gik derhen og vaskede mig, kunne jeg se.” ”Hvor er han?” spurgte de. ”Det ved jeg ikke,” svarede han.

De førte ham, som tidligere havde været blind, hen til farisæerne. Det var sabbat den dag, Jesus lavede dyndet og åbnede hans øjne. Nu spurgte så også farisæerne ham, hvordan han havde fået sit syn. Han svarede dem: ”Han kom dynd på mine øjne, og jeg vaskede mig, og nu kan jeg se.” Da sagde nogle af farisæerne: ”Den mand er ikke fra Gud, for han overholder ikke sabbatten.” Andre sagde: ”Hvordan kan et syndigt menneske gøre den slags tegn?” Sådan var der uenighed imellem dem. Derfor spurgte de igen den blinde: ”Hvad mener du om ham? Det var jo dine øjne, han åbnede.” ”Han er en profet,” svarede han.

Jøderne troede ikke på, at han havde været blind og fået sit syn, før de fik tilkaldt forældrene til ham, der nu kunne se. De spurgte dem: ”Er det jeres søn, som I siger er født blind? Hvordan kan han så se nu?” Hans forældre svarede: ”Vi ved, at han er vores søn, og at han er født blind; men hvordan det er gået til, at han nu kan se, ved vi ikke; og hvem det er, der har åbnet hans øjne, ved vi heller ikke. Spørg ham selv, han er gammel nok til at svare for sig.” Det sagde hans forældre, fordi de var bange for jøderne; jøderne havde nemlig allerede besluttet, at den, der bekendte Jesus som Kristus, skulle udelukkes af synagogen. Det var derfor, hans forældre sagde: Han er gammel nok, spørg ham selv.

De tilkaldte så for anden gang manden, som havde været blind, og sagde til ham: ”Giv Gud æren! Vi ved, at den mand er en synder.” Han svarede: ”Om han er synder, ved jeg ikke; men én ting ved jeg: Jeg var blind, og nu kan jeg se.” Så spurgte de ham: ”Hvad gjorde han ved dig? Hvordan åbnede han dine øjne?” Han svarede dem: ”Det har jeg allerede fortalt jer, men I hørte ikke efter. Hvorfor vil I høre det igen? I vil måske også til at være hans disciple?” De skældte ham ud og sagde: ”Du er hans disciple, men vi er Moses' disciple. Vi ved, at Gud har talt til Moses, men hvor den mand er fra, ved vi ikke.” Han svarede dem: ”Det underlige ved det er, at I ikke ved, hvor han er fra, han har dog åbnet mine øjne. Vi ved, at syndere hører Gud ikke

på, men den, der frygter Gud og gør hans vilje, ham hører han på. Det er aldrig hørt før, at nogen har åbnet øjnene på en, der er født blind. Hvis den mand ikke var fra Gud, kunne han intet gøre.” De sagde til ham: ”Du er helt igennem født i synd, og du vil belære os?” Så jog de ham ud.

Jesus hørte, at de havde jaget ham ud, og da han mødte ham, sagde han: ”Tror du på Menneskesønnen?” Han spurgte: ”Hvem er det, Herre, så jeg kan tro på ham?” Jesus sagde til ham: ”Du har set ham; det er ham, der taler med dig.” Han sagde: ”Jeg tror, Herre.” Og han tilbad ham.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

ApG 8,26-35 ”Han var kommet til Jerusalem for at tilbede og var nu på vej hjem.” Hør, hvad der står skrevet i Apostlenes Gerninger.

Herrens engel talte til Filip og sagde: ”Bryd op og gå sydpå ad den vej, der går fra Jerusalem til Gaza; den er øde.” Og Filip brød op og gik. Der var en etiopier, en mægtig hofmand hos etiopiernes dronning Kandake, som forvaltede alle hendes skatte; han var kommet til Jerusalem for at tilbede og var på vej hjem og sad i sin vogn og læste profeten Esajas. Ånden sagde til Filip: ”Gå hen til den vogn og hold dig tæt op ad den!” Filip løb derhen, og da han hørte manden læse af profeten Esajas, spurgte han: ”Forstår du også det, du læser?” Han svarede: ”Hvordan skal jeg kunne det, når der ikke er nogen, der vejleder mig?” Og han bad Filip om at komme op i vognen og sætte sig hos ham. Det afsnit i Skriften, han læste, var dette:

Som et får, der føres til slagting,
som et lam, der er stumt, mens det klippes,
således åbnede han ikke sin mund.

I fornedrelsen blev hans dom taget bort.

Hvem kan fortælle om hans slægt?

For hans liv blev taget bort fra jorden.

Hofmanden spurgte Filip: ”Jeg beder dig sige mig, hvem er det,

profeten taler om her? Er det om sig selv, eller er det om en anden?" Filip tog så til orde, og han begyndte med dette skriftsted og forkyndte evangeliet om Jesus for ham.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Hebr 13,12-21 "Her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme."

Hør, hvad der står skrevet i brevet til Hebræerne.

Det var uden for byporten, Jesus led for at hellige folket med sit eget blod. Lad os da gå ud til ham "uden for lejren" og bære hans forhåelse; for her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme. Lad os bestandig ved ham bringe Gud takoffer, det vil sige frugten af læber, som bekender hans navn. Glem heller ikke godgørenhed og gavmildhed; det er den slags ofre, Gud finder behag i.

Adlyd jeres ledere og ret jer efter dem, for de våger over jeres sjæle, da de ved, at de skal stå til regnskab; lad dem kunne gøre det med glæde og ikke med suk, for det ville være ulykkeligt for jer.

Bed for os; for vi er overbevist om, at vi har en god samvittighed, da vi i ét og alt har viljen til at handle rigtigt. Især beder jeg om denne forbøn, for at I så meget hurtigere kan få mig tilbage.

Måtte fredens Gud, der førte fårenes store hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde med en evig pagts blod, sætte jer i stand til alt godt, så I gør hans vilje, idet han selv udvirker i os, hvad der er ham velbehageligt ved Jesus Kristus. Ham tilhører æren i evighedernes evigheder! Amen.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

425. Her kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden passende salme.
Sal 84,3-4.5-6.7-8

R: Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!

Min sjæl fortæres af længsel
efter Herrens forgårde,
mit hjerte og min krop råber
efter den levende Gud. **R**

Selv spurven finder sig et bo,
og svalen en rede,
hvor den lægger sine unger,
ved dine altre,
Hærskarers Herre,
min konge og min Gud. **R**

Lykkelige de, der bor i dit hus,
til stadighed kan de prise dig.
Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig,
de som har i sinde at drage på valfart. **R**

Når de drager gennem Baka-dalen,
gør de den til et kildevæld,
efterårsregnen hyller den i velsignelse.
De går fra kraft til kraft
og får Gud at se på Zion. **R**

Eller:

Sal 122.1-2.4-5.6-7.8-9

R: Lad os drage til Herrens hus!

Jeg blev glad, da de sagde til mig:
Lad os drage til Herrens hus!
Nu står vore fødder
i dine porte, Jerusalem. **R**

Her drager stammerne op,
Herrens stammer.

Det er en vedtægt i Israel,
at Herrens navn skal prises. **R**

Her står dommersæder,
tronstole for Davids hus.
Bed om fred for Jerusalem:
Gid de, som elsker dig, må leve trygt,
gid freden må råde over din ringmur,
og tryghed i dine borge! **R**

For mine brødres og venners skyld
siger jeg: Fred over dig!
For Herren vor Guds tempels skyld
ønsker jeg lykke for dig. **R**

426. Den, der forestår velsignelsen, kan holde en kort tale til de tilstedeværende og forklare læsningen, så de lettere kan forstå meningen med denne fejring.

Forbønner

427. Fælles bøn følger. Af de bønner, som er opført nedenfor, kan den, som forestår velsignelsen, vælge dem, som synes bedst egnede, eller han kan tilføje andre, der tager hensyn til pilgrimmenes eller situationens specielle forhold.

P: Lad os rette vor bøn til himlens og jordens Herre,
som har ønsket, at Guds fylde
skulle bo i Kristi menneskelige natur
og sige:

A: Herre, se til os fra din helligdom og velsign dit folk.

F: Hellige Fader, du har ønsket, at påskens udfrielse
på underfuld måde skulle være et billede
på den frelsens vej, som dit folk skal gå.
Giv, at vi på de veje, vi skal gå,
må vende os mod dig af hele vort hjerte.

A: Herre, se til os fra din helligdom og velsign dit folk.

F: Du har sat din Kirke i verden som den helligdom,
fra hvilken det sande lys skulle skinne.

Lad mange folkefærd fra alle verdenshjørner strømme til den og vandre dine veje.

A: Herre, se til os fra din helligdom og velsign dit folk.

F: Ved dit guddommelige ord har du bekræftet,
at vi her ikke kan have vor varige bolig.
Giv, at vi fulde af tillid må søge vejen
til vort fremtidige hjem.

A: Herre, se til os fra din helligdom og velsign dit folk.

F: På vor livsvej lærer du os
at se tegnene på din tilstedeværelse.
Giv, at også vi har din Søn som medrejsende på vor vej
og som gæst ved vort bord, når vi bryder brødet.

A: Herre, se til os fra din helligdom og velsign dit folk.

Velsignelsen

428. Med løftede hænder tilføjer den, der forestår velsignelsen:

Velsignet være du, Gud
vor Herre Jesus Kristi Fader.
Fra alle folkefærd har du udvalgt dig et hengivent folk,
fuldt af iver for al god gerning.
Du har rørt ved disse brødre og søstres hjerter,
så de ikke viger fra dig, men ivrigt tjener dig.
Vi beder dig:
Skænk dem din velsignelse i overflod,
så de vender hjem fulde af glæde
og i ord og gerning aflægger vidnesbyrd
om dit vidunderlige værk.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Afsluttende ritus

429. Den, som forestår velsignelsen, afslutter ritualet og siger:

P: Himlens og jordens Herre,
som nådigt har ønsket at være hos jer på denne pilgrimsfart,
vogte jer altid med sin beskyttelse.

A: Amen.

P: Gud, som har samlet sine spredte børn
i Jesus Kristus til ét,
give jer, at også I i ham
må være ét hjerte og én ånd.

A: Amen.

P: Gud, som i sin kærlighed
i jer virker både at ville og fuldføre,
styrke jeres hengivenhed med sin velsignelse.

A: Amen.

430. Man kan afslutte med en passende salme.

Velsignelse af rejsende

Ritual for velsignelse ved begyndelsen af en rejse

Indledning

431. Det er en ærværdig skik, som endog omtales flere gange i Skriften, at de, som begiver sig ud på en rejse, beder om Herrens hjælp. Dette ritual giver et eksempel på en sådan bøn. Rituallet er særligt egnet for rejsende, som forlader deres hjem eller fædreland, selv om det kun er for en tid.

432. Den, som forestår rituallet, kan være præst, diakon eller lægmand. Fejringen skal tilpasses de rejsende og de steder, det gælder, men rituallets struktur og vigtigste elementer skal beholdes.

433. Gælder velsignelsen en enkelt person eller en mindre gruppe, kan man bruge den kortere ritus, som følger.

I. Ritual for velsignelsen

Indledende ritus

434. Når folk er samlede, siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle svarer:

Amen.

435. Er den, der forstår velsignelsen, præst eller diakon, hilser han de tilstedeværende med ordene:

Herren, der vil besøge os som solopgangen fra det høje
for at lede vore fødder ind på fredens vej,
være med jer alle.

eller med andre passende ord, som er taget fra Den Hellige Skrift.

A: Og med din ånd.

eller et andet passende svar.

—

436. Hvis den, som forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende med følgende ord:

Herren vende sit ansigt mod os
og lede vore fødder ind på fredens vej.

A: Amen.

—

437. Derefter forbereder celebranten de tilstedeværende på modtagelse af velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Lad os anbefale de/os brødre og søstre, der nu rejser af sted, til Herren, så han må give dem/os en god rejse, og de/vi på denne verdens veje må prise Gud i hans skabninger. Måtte de/vi erfare hans godhed i deres/vore medmenneskers gæstfrihed, forkynde menneskene frelsens evangelium og vise alle et venligt ansigt. Lad dem/os velvilligt hilse på de bedrøvede og fattige, som de/vi møder, trøste dem og gøre en indsats for at hjælpe dem.

Skriftlæsning

438. Den, der forstår velsignelsen, eller en lektor læser en tekst fra Den Hellige Skrift.

Luk 3,3-6

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Johannes Døberen kom så til egnen omkring Jordan, og overalt prædikede han omvendelsesdåb til syndernes forladelse, ligesom der står skrevet i bogen med profeten Esajas' ord:

Der er en, der råber i ørkenen:
Ban Herrens vej,
gør hans stier jævne!
Hver dal skal fyldes,
hvert bjerg og hver høj skal sænkes,
de krogede veje skal rettes ud,
de ujævne gøres jævne.
Og alle mennesker skal se Guds frelse.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

439. Eller:

5 Mos 6,4-9

Hør, hvad der står skrevet i 5. Mosebog.

Hør, Israel! Herren vor Gud, Herren er én. Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke. Disse ord, som jeg i dag befaler dig, skal ligge dig på sin-

de, og du skal gentage dem for dine sønner; du skal fremsige dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op. Du skal binde dem om din hånd som et tegn, de skal sidde på din pande som et mærke, og du skal skrive dem på dørstolperne i dit hjem og i dine porte.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

440. Eller:

1 Mos 12,1-9

Hør, hvad der står skrevet i Første Mosebog.

Herren sagde til Abram: ”Forlad dit land og din slægt og din fars hus, og drag til det land, jeg vil vise dig. Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig. Jeg vil gøre dit navn stort, og du skal være en velsignelse.

Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig,
og den, der forbander dig, vil jeg forbande.

I dig skal alle jordens slægter velsignes.”

Så drog Abram af sted, sådan som Herren havde befalet ham, og Lot drog med ham. Abram var femoghalvfjerds år, da han forlod Karan. Abram tog sin kone Saraj og sin brorsøn Lot og al den rigdom, de havde samlet, og alle de folk, de havde skaffet sig i Karan, og begav sig på vej mod Kana'an, og de kom til Kana'an.

Abram drog gennem landet og kom til Sikems helligsted, til Orakel-egen. Dengang boede kana'anæerne i landet. Herren viste sig for Abram og sagde: ”Jeg vil give dine efterkommere dette land.” Dér byggede Abram et alter for Herren, som havde vist sig for ham. Derfra drog han videre mod bjerglandet øst for Betel, og han slog sit telt op mellem Betel i vest og Aj i øst. Dér byggede han et alter for Herren og påkaldte Herrens navn. Derpå brød han op og drog fra sted til sted, til han kom til Sydlandet.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

eller:

1 Mos 28,10-16

Hør, hvad der står skrevet i Første Mosebog.

Jakob forlod Be'ersheba og begav sig til Karan. Undervejs kom han til et sted, hvor han overnattede, fordi solen var gået ned. Han tog en af stenene og stillede den som hovedgærde, og så lagde han sig til at sove på stedet dér. I drømme så han en stige, der stod på jorden; den nåede helt op til himlen, og Guds engle gik op og gik ned ad stigen. Med ét stod Herren foran ham og sagde: ”Jeg er Herren, din fader Abrahams Gud og Isaks Gud. Den jord, du ligger på, vil jeg give dig og dine efterkommere. Dine efterkommere skal blive som jordens støv, og du skal brede dig mod vest og øst, mod nord og syd. I dig og i dit afkom skal alle jordens slægter velsignes. Jeg vil være med dig og bevare dig overalt, hvor du går. Og jeg vil føre dig tilbage til dette land; jeg vil ikke svigte dig, men gøre, hvad jeg har lovet dig.”

Da Jakob vågnede, sagde han: ”Herren er i sandhed på dette sted, og jeg vidste det ikke! ”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Tob 5,17-22

Hør, hvad der står skrevet i Tobits Bog.

Tobit svarede: ”Måtte velsignelse følge dig, broder!” Og han kaldte på sin søn og sagde til ham: ”Min dreng, gør dig klar til rejsen, og tag af sted sammen med din broder. Måtte himlens Gud føre jer frelst derhen og bringe jer tilbage til mig i god behold og hans engel ledsage og beskytte jer, min dreng.”

Da Tobias skulle af sted på rejsen, kyssede han sin far og mor, og Tobit sagde: ”God rejse!” Men hans mor gav sig til at græde og sagde til Tobit: ”Hvorfor har du sendt min dreng af sted? Er han ikke vor støttestav, så længe han er her hos os? Penge er ikke alt! De må ingenting betyde i sammenligning med vores dreng! Hvad Herren har givet os at leve af, må være nok for os.” Men han sagde til hende: ”Vær ikke ængstelig. Vores dreng

vil komme tilbage til os i lige så god behold, som han rejste. Du skal få ham at se med egne øjne, den dag han vender hjem til dig i god behold. Du skal ikke være ængstelig og ikke være bekymret for dem, min søster. For en god engel vil ledsage ham; hans rejse vil lykkes, og han vil vende tilbage i god behold.”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 24,13-35

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: ”Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?” De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: ”Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?” ”Hvad da?” spurgte han. De svarede: ”Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete. Og nu har nogle af kvinderne iblandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.”

Da sagde han til dem: ”I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå

ind til sin herlighed?” Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne.

De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: ”Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.” Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: ”Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?”

Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: ”Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.” Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 14,1-11

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Jesus sagde: ”Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.” Thomas sagde til ham: ”Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?” Jesus sagde til ham: ”Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.”

Filip sagde til ham: ”Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.” Jesus sagde til ham: ”Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen;

hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

441. Eventuelt kan der bedes eller synges et responsorium:

Salme 23, 1-3.4.5.6

R: Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld. **R**

Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst. **R**

Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod. **R**

Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage. **R**

Eller:

Salme 25, 5-6.9-10.12-13

R: Vis mig dine veje, Herre, lær mig dine stier.

Vejled mig i din sandhed og belær mig,
for du er min frelses Gud,
til dig sætter jeg altid mit håb.
Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed,
som har været til fra evighed. **R**

De ydmyge vejleder han i retfærdighed,
han lærer ydmyge sin vej.
Herrens stier er altid godhed og troskab
for dem, der holder hans pagt og hans lov. **R**

Den mand, der frygter Herren,
ham belærer han om den vej, han skal vælge.
Han selv skal leve i lykke,
og hans afkom skal få landet i arv og eje. **R**

Eller:

Salme 91,1-2.10-11.12-13.14-15

**R: Han vil give sine engle befaling om at beskytte dig
på alle dine veje**

Den, der sidder i den Højestes skjul,
har sin bolig i den Almægtiges skygge;
han kan sige om Herren:
”Min tilflugt og min borg,
min Gud, som jeg stoler på.”
Hans trofasthed er skjold og værn. **R**

Intet ondt skal ramme dig,
ingen plage skal nå dit telt,
for han vil give sine engle befaling
om at beskytte dig på alle dine veje. **R**

De skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.
Du kan træde på løve og slange,
trampe på ungløve og øgle. **R**

Når han holder sig til mig, vil jeg redde ham.
Jeg beskytter ham, for han kender mit navn.
Når han råber til mig, vil jeg svare ham.
Jeg er med ham i trængslen,
jeg befrier ham og giver ham ære. **R**

442. Eventuelt holder den, der forestår velsignelsen, en kort tale for at belyse bibellæsningen, så de tilstedeværende forstår fejringens betydning ud fra troen.

Forbønner

443. Hvis man finder det passende, kan man før velsignelsesbønnen bede nogle forbønner. Celebranten kan blandt nedenstående bønner vælge dem, som synes bedst egnede. Han kan også tilføje andre, der tager hensyn til situationens særlige forhold.

P: Lad os tillidsfuldt bede til Gud, vore vejes oprindelse og mål, idet vi siger:

A: Herre, beskyt os, hvor vi går.

F: Hellige Fader, din enbårne Søn har sagt,
at han er vejen, ad hvilken vi kommer til dig.
Giv, at vi i tro og udholdenhed følger ham som vor vejleder.

A: Herre, beskyt os, hvor vi går.

F: Du er dine tjenere nær altid og overalt.
Beskyt dem som en fader,
så at de erfarer dig som en medrejsende undervejs
og håber at sidde til bords med dig i det himmelske fædreland.

A: Herre, beskyt os, hvor vi går.

F: Du var engang vejviseren og vejen for dit folk på dets vandring i ørkenen.
Beskyt os, der begynder denne rejse,
så at vi efter at have overvundet eventuelle farer,
må vende hjem i god behold.

A: Herre, beskyt os, hvor vi går.

F: Du har nævnt gæstfriheden over for de fremmede
blandt tegnene på dit kommende Rige.
Lad alle, som vandrer hjemløse omkring,
finde et blivende sted.

A: Herre, beskyt os, hvor vi går.

Derefter følger velsignelsesbønnen.

444. Når fællesbønnen ikke finder sted før velsignelsesbønnen, beder den, der forestår velsignelsen, om Guds hjælp med følgende eller lignende ord:

P: Herre, vis os dine veje.

A: Herre, forbarm dig over os.

P: Herre, send os din hjælp fra din helligdom.

A: Herre, forbarm dig over os.

P: Herre, vær du vor faste borg.

A: Herre, forbarm dig over os.

P: Herre, frels dine tjenere, som håber på dig.

A: Herre, forbarm dig over os.

Velsignelsen

445. Den, der forestår velsignelsen, udtaler nu velsignelsesbønnen - hvis han er præst eller diakon med udstrakte hænder, ellers med foldede hænder.

Når han ikke selv rejser med de andre:

Almægtige og barmhjertige Gud,
du har ført Israels børn tørskoet gennem havet,
og ved stjernen vist de vise mænd vejen til din Søn.
Vi beder dig:
hjælp vore brødre og søstre
og giv dem en god rejse,
så de må nå deres rejses mål
under din beskyttelse og ledelse,

og lykkeligt engang nå den evige frelses havn.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

446. Eller, når han rejser sammen med de andre:

Almægtige, evige Gud
du har ført Abraham ud af hans land og bort fra hans slægt
og bevaret ham uskadt på alle hans veje og vandringer.
Vi beder dig:
Herre, beskyt dine tjenere
og vær os en opmuntring ved forberedelserne,
en ledsager og trøst på vejen,
og et værn i modgang, så at vi under din ledelse
lykkeligt må nå vor rejses mål,
og til sidst vende uskadte hjem igen.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Afsluttende ritus

447. Nu afslutter den, der forestår velsignelsen, hvis han er præst eller diakon, andagten og siger:

Måtte Herren uadskilleligt forblive vor ledsager
og i sin barmhjertighed og godhed
vise os vejen.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Den almægtige Gud, Faderen og Sønnen + og Helligånden vel-
signe jer.

A: Amen.

—

448. Hvis den, der forestår velsignelsen, er lægmand, beder han om velsignelse for alle tilstedeværende og de rejsende. Han betegner sig selv med korsets tegn og siger:

Den almægtige Gud velsigne os
og høre vore bønner, om at så I/vi må få en lykkelig rejse.

A: Amen.

II. Kortere ritual

449. Den, som leder bønnen, siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte himmel og jord.

450. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift, f.eks.:

Tob 4,19a.

”Pris altid Gud, Herren. Bed ham gøre dine veje rette og lad alle dine skridt og planer lykkes.”

Joh 14,6

Jesus siger: ”Jeg er vejen, sandheden og livet. Ingen kommer til Faderen uden gennem mig.”

451. Derefter fremsiges velsignelsen:

Almægtige, evige Gud

du har ført Abraham ud af hans land og bort fra hans slægt
og bevaret ham uskadt på alle hans veje og vandringer.

Vi beder dig:

Herre, beskyt dine tjenere

og vær os en opmuntring ved forberedelserne,

en ledsager og trøst på vejen,

og et værn i modgang, så at vi under din ledelse

lykkeligt må nå vor rejses mål,

og til sidst vende uskadte hjem igen.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

452. Eller:

Gud velsigne os med sin nåde og lede vore veje,

så at vi under alle denne verdens omskiftelser

må erfare hans beskyttelse.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Appendiks

De følgende velsignelsesritualer har deres oprindelse i forbindelse med Den Nordiske Biskpekonferences retningslinier for katekesen i Norden. Velsignelserne kan bl.a. benyttes i forbindelse med menighedernes trosundervisning.

Velsignelser i forbindelse med trosundervisning

Velsignelse af kateketer

Det er vigtigt, at kateketernes kaldelse og betydning fremhæves i det kirkelige fællesskab. Dette kan ske ved, at kateketerne præsenteres for hele menigheden i begyndelsen af undervisningsåret, men også og fremfor alt gennem en eller anden form for offentlig velsignelsehandling, som dels indbefatter forbøn for kateketerne, dels viser, at kateketerne er ”autoriserede” af Kirken. (Fra **Den nordiske Bispekonferences retningslinier for katekesen i Norden**)

Denne kateketvelsignelse bør gives i en velbesøgt messe og gerne i en, som fejres i forbindelse med børnenes og de unges trosundervisning. Præsten kan give en introduktion til velsignelsen, i hvilken han betonere kateketernes opgave og opfordrer menigheden til at bede for dem.

Velsignelsen kan enten ske efter prædikenen, efter trosbekendelsen eller ved messens afslutning.

Hvis denne velsignelse gives ved messens afslutning, tilføjer præsten slutvelsignelsen: Den almægtige Gud, Faderen, og Sønnen + og Helligånden velsigne jer.

Præsten indbyder kateketerne til at komme op til koret. De stiller sig foran alteret, og præsten strækker sine hænder ud over dem og læser en af følgende bønner, som besvares af alle med Amen.

Evige Fader,
du har sendt din søn Jesus Kristus og Helligånden,
for at vi mennesker skal lære sandheden at kende.
Velsign vor menigheds kateketer
(i det kommende undervisningsår),
så at de med deres ord og deres liv
kan give et overbevisende vidnesbyrd om din kærlighed.
Gennem Jesus Kristus, vor Herre.

Eller: (udelukkende for børne- og ungdomskateketer)

Hellige Gud,
i din søn Jesus Kristus
findes alle visdommens og kundskabens skatte.
Styrk vore kateketer
til at lede vore børn og unge
stadig nærmere til ham,
som er vejen, sandheden og livet,
og som lever og råder fra evighed til evighed.

Eller: (udelukkende for børnekateketer)

Gud,
du har i dåben gjort os til dit eget folk.
Velsign vor menigheds kateketer,
og hjælp dem til at gøre din kærlighed åbenbar for vore børn.
Gennem Jesus Kristus, vor Herre.

Velsignelse af børn, som begynder deres trosundervisning i menigheden

Velsignelsen nedenfor kan anvendes, når børnene begynder deres trosundervisning i menigheden og derigennem offentligt indleder en ny etape i modtagelsen af kirkens initiationssakramenter. Den kan hensigtsmæssigt gives efter prædikenen under messen i forbindelse med børnenes første undervisningsgang. Velsignelsen knytter an til riterne ved katekumenatet og ved barnedåben.

Præsten indbyder de børn, der begynder katekese for første gang, til at komme op til korret. De samles stående foran alteret, og præsten strækker sine hænder ud over dem og læser følgende bøn, som besvares af alle med Amen.

Barmhjertige Fader,
du har i dåben gjort disse børn
til et med Jesus Kristus, din elskede Søn,
han, som velsignede børnene,
og som lovede at være med os alle dage til tidernes ende.
Vær med disse børn (og unge)
under forberedelsen til deres første hellige kommunion (firmelse).
Må deres venskab med Kristus uddybes.
Led dem på dine veje,
så deres liv bliver et vidnesbyrd om din kærlighed.
Gennem Jesus Kristus, vor Herre.

Hvis børn, som endnu ikke har modtaget dåben, indgår i gruppen, beder præsten følgende bøn:

Barmhjertige Fader,
du har kaldet disse børn til livet
i Jesus Kristus, din elskede Søn,
han, som velsignede børnene,
og som lovede at være med os alle dage til tidernes ende.
Vær med disse børn
under forberedelsen til deres første hellige kommunion.
Må deres venskab med Kristus uddybes.
Led dem på dine veje,
så deres liv bliver et vidnesbyrd om din kærlighed.
Gennem Jesus Kristus, vor Herre.

Derefter betegner præsten og børnenes kateketer børnene med et korstegn i panden. Hvis det er passende i sammenhængen, kan også forældrene betegne deres barn med et korstegn i panden.